ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Β'. Περίοδος Β' Ἀριθ. (174)—2

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 13 Ἰανουαρίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἡ Ἡρωΐς τῶν Ἡρώων Λουΐζα Ὀ. Ριανκοὺρ καὶ ὁ ἱππότης υἱός της Ραοὺλ ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἀξιωματικοῦ. — Τὸ πρῶτον Μελόδραμα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ν. Λάσκαρη. — Τὸ Ρημαγμένο ἀρχοντικὸ ὑπὸ Χ. Χρηστοβασίλη. — Τὸ Βῆμα τῆς «Ἀληθείας»—Ἡ Ἑλλὰς ἀνευρεθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Ι. Ρενάχ. — Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ἄλλοι, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ. — Αἱ κλασσικαὶ σπουδαὶ ὑπὸ Ι. Κούσουλα. — Ἡ κόρη τοῦ Ἱερέως ὑπὸ Ἐ. Ἀμποῦ.— Τὰ σχολικὰ Ταμεῖα ὑπὸ Μαξ. Σπηλιοπούλου. — Ἀπὸ ὅλον τὸν Κόσμον.—Οἱ Τάϊμς καὶ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου.—Στήλη διὰ τὰς Κυρίας.—Ἀπὸ τὰ Περίεργα.—Αἱ σπουδαιότεραι Εἰδήσεις. — Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν «Ἀλήθειαν». — Ἐλαφρὰ στήλη. — Γιὰ νὰ γελᾶτε.—Τῆς στιγμῆς.— Γρῖφοι κτλ. κτλ.

Εἰκόνες. Λουΐζα Ο. Ριανκούρ.—Ἡ τελετὴ τῶν Θεοφανείων εἰς τὴν Δεξαμενήν. —Εἰκόνες ἀπὸ τὴν πολύκροτον δίκην τῆς Ἀμερικῆς τῶν ἑκατομμυριούχων.—Ὁ Ρίζωφ ἢ τὸ δικέφαλον τέρας, γελοιογραφία ὑπὸ Κ. Λέκκα κτλ. κτλ.

Ἡ ΗΡΩΙΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

ΛΟΥΙΖΑ Ο. ΡΙΑΝΚΟΥΡ
καὶ ὁ Ἱππότης υἱός της ΡΑΟΥΛ

ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ὡς θεῖον Ἡφαίστειον ἐνθέου Ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως ἐξερράγη πρό τινων ἐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἐκθαμβωθέντος ἐκ τοῦ ποιητικωτάτου κάλλους τῆς ἑλληνικωτάτης Καρδίας της Πανελληνίου ἡ ἀπόγονος τῶν ἐνδοξοτέρων Βασιλικῶν Οἴκων τῆς Μεγάλης Γαλλίας, ἡ Ἐρίτιμος καὶ Εὐγενεστάτη ὄντως καὶ ὑπέροχος Κυρία **Λουΐζα Ὀ. Ριανκούρ.**

Ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, **τὸ ἱερὸν καὶ θεῖον,** κατὰ τὰς φιλοστόργους διὰ τὴν Πατρίδα μας φράσεις της, ὡς Κόμησσα καὶ ὡς Μαρκησία, καὶ τοὺς πολυτίμους τούτους τῆς γενετείρας Πατρίδος της τίτλους, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων οἱ μὲν ἡρωϊκοὶ καὶ ἔνδοξοι πρόγονοί της ἔχυσαν ἀφειδῶς τὸ εὐγενὲς καὶ κυανοῦν αἷμά των ὑπὲρ τῆς ὡραίας καὶ γλυκυτάτης των Πατρίδος Γαλλίας, οἱ δὲ σημερινοὶ δισεκατομμυριοῦχοι Ἀμερικανοὶ θὰ προσέφερον εὐχαρίστως θησαυροὺς Κροίσου,... Αὕτη ἡ μετεμψυχωμένη ἴσως Ἑλληνικὴ Ψυχή, Κύριος οἶδε τίνος Περικλέους ἢ Μιλτιάδου ἢ Θεμιστοκλέους ἢ Ἀριστείδου, ἢ τίνος Ἀσπασίας ἢ Ἰφιγενείας, ἢ τίνος Σπαρτιάτιδος, ἢ τίνος Σουλιώτισσας, τοὺς ἀπετίναξεν ἀφ' ἑαυτῆς μεθ' ἀνακουφίσεως εὐαρέστου εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Πειραιῶς, καὶ μεθυσμένη, ὡς ἦτο, ἐκ τοῦ θείου νέκταρος τῶν Ἑλληνικῶν Μουσῶν, εἰς ἃς τρισευδαίμων ἐβαπτίσθη καὶ ἐνετρύφησεν ἄπληστος ἀπὸ τῆς ἁβροτέρας παιδικῆς ἡλικίας της τῶν 12 ἐτῶν, ἔξαλλος ἐπτερύγισεν ἁγνή, ὡς ἡ Παρθένος, μὲ τὸν ἀντάξιόν της μονογενῆ υἱόν, ἔφηβον δὲ τότε μόλις, τὸν εὐγενέστατον καὶ Ἑλληνοπρεπέστατον κύριον Ραοὺλ Ὀ. Ριανκούρ, καὶ ἐρρίφθη γονυκλινὴς μετὰ θεσπεσίας ποιητικῆς ὁρμῆς πρὸ τῶν βαθμίδων τοῦ Ἀθανάτου Παρθενῶνος ἐπὶ τοῦ Αἰωνίου ἐροῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὑψηλὸν αἴσθημα, ὅπερ ἔπαλλε—καὶ δὲν παύει ἐπὶ μᾶλλον βράζον—εἰς τὰ ἐξόχως εὐγενῆ στήθη τοῦ ἐξαιρέτως ποιητικοῦ καὶ θαυμασίως ὡραίου τούτου συμπλέγματος, ποῦ εἶσαι, Ἀθάνατε, Μέγιστε Ὅμηρε, ποῦ εἶσαι Σὺ τὸ Αἰώνιον καὶ Ἀθάνατον καὶ Μέγα Ἀρχαῖον Πνεῦμα, ἵνα τὸ ἁρπάσῃς εἰς τοὺς ὑπερφυεῖς καὶ ὑπεραν θρώπους πνεύμονάς σου καὶ τὸ ἐκσφενδονίσῃς ἐκεῖ ὑψηλὰ εἰς τοὺς οὐρανίους τῆς Ποιήσεώς Σου θόλους, ἐκεῖ εἰς τὸ Ἄφθαστον καὶ Ἀπεράμιλλον τῆς φαντασίας Σου θριαμβευτικὸν Ἄρμα, ἐκεῖ εἰς τὸ Ὀνειρῶδες καὶ Φωτοβόλον τῶν Ἡμιθέων σου Πάνθεον, ὅπως συμπληρώσῃς τὴν Στιλβηδόνα καὶ τὸν Κόσμον τοῦ ἀπαστράπτοντος καὶ αἰγλήεντος Ἑλληνικοῦ Στερεώματος;

ΛΟΥΙΖΑ ΡΙΑΝΚΟΥΡ

Ἡ δωρήσασα προχθὲς εἰς τὸ Νομισματ. Μουσεῖον τὴν σπανιωτάτην συλλογὴν Βυζαντινῶν νομισμάτων

Ἱστορικὲ τῆς Αὔριον καὶ τοῦ Μέλλοντος, μὴ λησμονήσῃς καὶ τὰ μέγαρά μας καὶ τὰς καλύβας μας τῆς σήμερον, οὐδὲ τὰ δένδρα μας καὶ τὰ βουνά μας καὶ τὰ δάση μας, οὐδὲ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς Ἀλυτρώτους Ἕλληνάς μας, οὐδὲ τοὺς λίθους μας αὐτοὺς καὶ τὴν λεπτὴν τῶν ἀκτῶν μας ἄμμον, καὶ τὴν αὔραν τῶν θαλασσῶν μας τὴν ἀρωματώδη καὶ τὸν ζέφυρον τὸν γλυκὺν καὶ μεθύοντα τῶν εὐρώστων κοιλάδων μας καὶ τῶν γραφικῶν ὀρέων μας τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους καὶ τοῦ Ὀλύμπου τὰς δειράδας καὶ τὰς κορυφάς,..... μὴ λησμονήσῃς, Ἱστοριοδίφα τοῦ Μέλλοντος, νὰ τὰ ἐρωτήσῃς μαζὺ μὲ τοὺς ἐγγόνους μας καὶ τοὺς τρισεγγόνους μας καὶ μαζὺ μὲ τὸ χῶμα καὶ τὰ χορτάρια τὰ μαραμμένα τοῦ λησμονημένου τάφου μας, εἰς τίνα Μεγάλην Ψυχὴν εὐγνωμονεῖ διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, διὰ τὴν λύτρωσίν Του τὸ Νέον Μέγα Ἑλληνικὸν Κράτος, ἡ Νέα Μεγάλη Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία τῶν ἡμερῶν σου, καὶ θ' ἀκούσῃς ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἑλληνικῆς χώρας, ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς αἱματοζυμωμένης Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀπεράντου καὶ μυρόεντος ἀνεμολογίου τῆς κυανῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοσφαίρας δύο ὀνόματα Μεγάλα, εὐγενῆ καὶ Ἁγνά, νὰ τὰ διασαλπίζωσιν ὑπερευγνωμόνως ἡ Ἑλληνικὴ Φήμη, ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα, ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα!!! Τὰ τρισένδοξα ταῦτα: **Λουΐζα καὶ Ραοὺλ Ὀ. Ριανκοὺρ,** μήτηρ καὶ υἱός, ὡς ἄλλοτε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἑλένη.

Γνωρίζομεν τὴν ἀνυπόκριτον καὶ καταπλήσσουσαν μετριοφροσύνην Σου, εὐγενέστατον καὶ Ἑλληνικώτατον σύμπλεγμα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ ἡ ἐπιφύλαξις καὶ ὁ Σεβασμός μας πρὸς τὰς ἐξόχως ἐναρέτους καὶ ταύτας ἀρχάς σας—καὶ τίς δ' Ἀρετὴ λείπει ἐκ τῶν εὐγενῶν στηθῶν Σας;—ἔχει τὰ ὅριά της! Ὁ θαυμασμός μας πρὸς τὴν καταπληκτικὴν αὐταπάρνησίν Σας καὶ τὴν ἔνθεον Ἀφοσίωσίν Σας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νέαν Πατρίδα Σας, ἣν τόσῳ πολὺ ἐλατρεύσατε καὶ λατρεύετε, ἐκχειλίζει ἤδη μὲ κύματα λευκοτάτης εὐγνωμοσύνης πρὸς ὑμᾶς, Μεγάλα καὶ Λατρευτὰ τῆς Πατρίδος μας τέκνα!

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΞΑΜΕΝΗΝ

Ὡς πάντοτε καὶ ἐφέτος ἐτελέσθη μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγιασμοῦ εἰς τὴν Δεξαμενήν, εὐνοηθείσα ὑπὸ λαμπροῦ καιροῦ. Τῆς τελετῆς ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας κ. Λαμασκηνός. Παρίστατο ὁ Δήμαρχος κ. Σ. Μερκούρης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Ἰω. Σόλων καὶ ἄλλοι Σύμβουλοι. Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἦτο μεγάλη.

Κατὰ βῆμα ἀκολουθοῦμεν ἔκπληκτοι τὰς μεγάλας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους θυσίας σας, ἃς εἴθε καὶ τόσοι ἄλλοι **Ὁμογενεῖς** *μας νὰ ἐμιμοῦντο!*

Καὶ ἡ Ἱστορία Σᾶς ἀνοίγει νέας Δέλτους, εἰς ἃς ὁσημέραι νέοι ἀδάμαντές σας καὶ σάπφειροι, λαξευόμενοι καλαισθήτως ὑπὸ τῶν πατριωτικωτάτων χειρῶν Σας, ἐπικολλῶνται καλλιτεχνικῶς καὶ τρισενδόξως!

Ὁ δὲ γλύπτης τοῦ Πανθέου τῶν Ἑλλήνων Ἡρῴων ὁσημέραι χαράσσει νέας γραμμὰς εἰς τοὺς Ἀνδριάντας Σας, κάτωθι τῶν ὁποίων ἐν τέλει θὰ γράψῃ τὴν ἐπιγραφήν:

Ἡ Ἡρωΐς τῶν Ἡρῴων—Νεοελληνὶς Λουΐζα Ὀ. Ριανκούρ! καὶ: Ὁ Ἥρως Ἱππότης Νεοέλλην Ραοὺλ Ὀ. Ριανκούρ! *Ἰδοὺ οἱ νέοι τίτλοι Σας! Δὲν ἔχομέν τι περισσότερον διὰ σήμερον! Ἀναμείνατε τὴν Αὔριον!..*

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Μονίμων καὶ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ ἅπαν τὸ Ἑλλην. Ἔθνος, χειροκροτεῖ ὁλοψύχως καὶ τρισεύδαιμον ἀποδέχεται τὴν γενομένην ἤδη εἰσδοχὴν τοῦ ἀριστεύσαντος εἰς τὰς ἐξετάσεις του διὰ τὸν βαθμὸν Ἐφέδρου Ἀνθυπολοχαγοῦ συναδέλφου μας ἐριτίμου καὶ τῶν ἀρίστων ἀρίστου Εὐγενεστάτου κ. Ραοὺλ Ὀ Ριανκούρ, ὃν ἀναμένει μεθ' ὑπερηφανείας ἐν τοῖς Κόλποις του!!

ΜΙΚΡΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

Σημ. «Ἀληθείας». Λογιζόμεθα καὶ ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς διὰ τὸν ἀνωτέρω ἐλάχιστον ἐθνικὸν φόρον εὐγνωμοσύνης τῇ Μεγάλῃ Πατριώτιδι Ἐριτίμῳ Κυρίᾳ Λουΐζῃ Ὀ. Ριανκούρ, ἀναγγέλλοντες τῇ Ἑλληνικῇ Πατρίδι, ὅτι ὁ εὐγενέστατος υἱός της κ. Ραούλ, περιβληθεὶς πρὸ δέκα πέντε ἤδη ἡμερῶν τὴν Στολὴν τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ, παρουσιάσθη χθὲς Σάββατον ἐν ἐπισήμῳ Στολῇ εἰς τὸ Ἕν Πεζ. Σύνταγμα, ὅπου δυνάμει Β. Δ. θὰ ὑπηρετήσῃ ἐπὶ τρίμηνον. Ἔτυχε δὲ ἀδελφικωτάτης καὶ ἐνθουσιωδεστάτης, ὑποδοχῆς παρ' ἁπάντων τῶν κ. κ. Ἀξιωματικῶν τοῦ Συντάγματος τούτου, θλιβομένων μόνον διότι εἷς τοιοῦτος ἀδάμας τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας, πληρῶν πᾶν τὸ ἰδανικὸν εἰς ἀρετάς, μόρφωσιν κλπ. δὲν ἐγένετο μόνιμος.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΟ 1836.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ

Λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Ν. Λάσκαρη, τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως καὶ Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ἄρθρον περὶ «τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Μελοδράματος» διὰ τοῦ ὁποίου διαφωτίζεται τελείως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο σημεῖον τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ πρῶτα-πρῶτα τῆς ἀναβιώσεως αὐτῶν ἔτη. Ὁ κ. Λάσκαρης τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὡραίου του ἄρθρου συνώδευσε διὰ τῆς ἑξῆς ἐπιστολῆς.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθῶ τὰς ὡραίας σελίδας ἃς ἀπό τινος ἀφιεροῖ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι μουσικῆς ὁ φίλος κ. Συνοδινός. Πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν σᾶς στέλλω τὰ κατωτέρω περὶ τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις μελοδράματος.

Ὑμέτερος

Ν. Λάσκαρης.

* * *

Αἱ πρῶται ἐπιτυχίαι τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Σκοντζοπούλου ἀνεγερθέντος θεάτρου προεκάλεσαν τὴν προσοχὴν ἐπιχειρηματίου τινος, Γαϊτάνου Μέλη ὀνόματι, ὅστις ἔσπευσε ν' ἀνεγείρῃ νέον ἐν Ἀθήναις θέατρον, προωρισμένον, ὡς ἔλεγε, διὰ τὴν ἀριστοκρατίαν. Τὸ νέον θέατρον, ἦτο ἕτοιμον κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1836, τοιουτοτρόπως αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχον δύο θέατρα· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον, οὕτω καὶ τὸ τοῦ Μέλη θέατρον ἦτο ξύλινον.(1) Ἀνεγερθὲν μεταξὺ τῆς πλατείας τοῦ Ἱεροῦ λόχου καὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἦτο, κατά τινα σύγχρονον περιγραφήν, ἐντελέστερον ἀπὸ τὸ τοῦ Σκουντζοπούλου. «Τίποτε δὲν λείπει εἰς αὐτό, ἔγραφεν ὁ χρονογράφος τῆς τότε ἐποχῆς, ἀφ' ὅσα καθιστῶσι τὰ μεγαλείτερα τῶν Παρισίων καὶ τῆς Ἰταλίας θέατρα,(!) σκηναὶ διάφοροι, ὀρχήστρα, ἐπιδάφιος αἴθουσα, (parterret) στοαί, δωμάτια, ἀμφιθέατρον, τὰ πάντα ὡς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης μέρη. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπέσυρεν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆ. θεατρικῆς συνοδείας τοὺς ἐπαίνους τοῦ κοινοῦ καὶ ἐφείλκυσε τὴν συρροὴν αὐτοῦ εἰς τὰς παραστάσεις του.»

Εἰς τὰ τόσα τὰ ὁποῖα, «καθιστῶσι τὰ μεγαλείτερα τῶν Παρισίων καὶ τῆς Ἰταλίας θέατρα», ὁ κ χρονογραφος ἐλησμόνησε νὰ σημειώσῃ καὶ δύο ἄλλα προτερήματα τοῦ θεάτρου τοῦ κ. Μέλη· πρῶτον, ὅτι εἶχε στέγην, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς θὰ ἴδωμεν, ἐπέφερε τὴν καταστροφήν του καὶ δεύτερον ὅτι εἶχε καὶ *ὑποβολεῖον*(2) ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ ὁποίου ἐν Ἀθήναις ἐγλοιοποίησε μερικοὺς Ἀθηναίους οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τὸ θέατρον Σκοντζοπούλου διότι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθῶσι, θεατρογνῶσται αὐτοί, τὰς τόσας καὶ τόσας ἐν αὐτῷ ἀτελείας!

Κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ μελοδράματος ἥτις ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ κ. Μέλη, εἷς τῶν θεατῶν τῆς πλατείας στρεφόμενος πρὸς τὸν γείτονά του τῷ λέγει:

— Μὰ σοῦ εἶναι κι' αὐτοὶ οἱ Ἰταλοὶ κἄτι ξεχασμένοι!

— Γιατί;

— Μὰ δὲν βλέπεις, τῷ λέγει δεικνύων τὸ ὑποβολεῖον, ποῦ ἐξέχασαν ἐκεῖνο τὸ κουβούκλιον μὲς 'ς τὴ μέση τῆς σκηνῆς!

— Καλέ, δὲν εἶναι κουβούκλιον, τῷ ἀπαντᾷ ὁ παρακαθήμενος, γνώστης αὐτὸς τέλειος τῶν τοῦ θεάτρου, εἶναι τὸ κελὶ ἐκεινοῦ ποῦ τοὺς κρατᾶει τὸ ἴσο!

— Ἀ!!;!;

. . . . . .

Ἐν τούτοις, καὶ ὁ ρηθεὶς χρονογράφος καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του οἵτινες ἐνησχολήθησαν διὰ τὸ θέατρον τοῦ Μέλη παρέλειψαν νὰ σημειώσουν ἂν καὶ τὸ δεύτερον αὐτὸ θέατρον τῶν Ἀθηνῶν «ἐσαλεύετο ἀπὸ τὸν ἀέρα», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν τιμᾷ καθόλου τὴν παρατηρητικότητά των, καθόσον ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ θεάτρου, ἐξυπνήσαντες πρωΐαν τινα οἱ Ἀθηναῖοι εὗρον ἔκπληκτοι τὴν στέγην τοῦ θεάτρου των πεντακόσια μέτρα μακρὰν τῆς θέσεως εἰς ἣν ὤφειλε νὰ εὑρίσκηται, καὶ τοῦτο διότι σφοδρὸς ἄνεμος πνεύσας τὴν νύκτα, τὴν εἶχεν ἀπαγάγει ἀκουσίως της, ἀρήσας οὕτω καὶ τὸ δεύτερον τῶν Ἀθηνῶν θεατρον ἄστεγον! Ὁπωσδήποτε τὸ πρᾶγμα δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπλήξῃ καὶ τόσον τοὺς ἀγαθοὺς Ἀθηναίους διότι ἀπὸ τῆς πρώτης παραστάσεως εἶχον ἐκφράσει φόβους καταρρεύσεως τοῦ θεάτρου των, καίτοι δὲν «ἐσαλεύετο ἀπὸ τὸν ἀέρα.» Τοῦτο τὸ μανθάνομεν ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τῆς πρώτης δοθείσης ἐν αὐτῷ μελοδραματικῆς παραστάσεως. «Τὸ πλῆθος, γράφει ὁ χρονογράφος, ἤρχισε νὰ συρρέῃ ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὥρας καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου δὲν ὑψώθη εἰμὴ περὶ τὴν ἐννάτην· καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἕκαστος δύναται νὰ φανταθῇ ὁποία κίνησις, ὁποία ταραχὴ ἐγίνετο μεταξὺ τοῦ πλήθους, ποτὲ μὲν λογομαχία διὰ τὰς θέσεις, ποτὲ δὲ φόβος μήπως τὸ θέατρον κρημνισθῇ, ποτὲ δὲ καὶ ξύλα ἀποσπώμενα ἐκ τῶν στηλῶν καὶ πίπτοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῶν τῶν εἰς τὴν ἐπιδάφιον αἴθουσαν εὑρισκομένων θεατῶν, ἐπέφερον φωνὰς καὶ σαρκασμούς». Παρὰ τοῦ αὐτοῦ χρονογράφου μανθάνομεν ὅτι ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου συνέκειτο «ἐξ ἐννέα ἢ δέκα ὀργάνων μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο μόνον βιολία εὑρίσκοντο».

Ὁ σκηνικὸς διάκοσμος ἦτο κυριολεκτικῶς *πρωτοφανὴς* διὰ τὰς Ἀθήνας καθόσον πᾶσαι αἱ σκηνογραφίαι καί τινα τῶν ἐπίπλων εἶχον μετακομισθῆ ἐξ Ἰταλίας. Τὰ θεατρικὰ ἐνδύματα, καὶ αὐτὰ ἐξ Ἰταλίας ἔλκοντα τὴν καταγωγήν, ἐφιγουράριζαν ἀρκετὰ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ θεώμενα, ἔχανον ὅμως πολὺ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι τὰ ἔβλεπέ τις διὰ λορνιὸν καθόσον ὁ χρόνος εἶχε πολὺ ἐπιδράσει ἐπί τε τοῦ χρωματισμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς στιλπνότητος τῶν χρυσῶν ἐπ' αὐτῶν κοσμημάτων. Ἡ αὐλαία, καίτοι δὲν ἦτο «ρερυπωμένη» ἦτο ὅμως καὶ αὐτὴ τρυπημένη!

Ὁ διάκοσμος τῆς αἰθούσης μετριώτατος καὶ οὐχὶ ἐξ ἐκείνων «οἵτινες καθιστῶσι τὰ πρῶτα τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Παρισίων θέατρα». Περιωρίζετο δηλονότι ὁ διάκοσμος εἰς τὴν διὰ κυανοῦ καὶ ἐρυθροῦ πανίου ἐπένδυσιν τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τῶν θεωρείων πλὴν τοῦ βασιλικοῦ ὅπερ εἶχεν ἐπενδυθῆ δι' ἐρυθροῦ ταφετᾶ. Τὸ ζήτημα τοῦ φωτισμοῦ παραμένει καὶ διὰ τὸ θέατρον τοῦτο σκοτεινόν. Τὸ μόνον γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ θέατρον τὸ θεωρεῖόν του ἐφωτίζετο δι' εἰκοσάδος μικρῶν φανῶν ἐν οἷς ἐκαίοντο κηρία. Παρόμοια φῶτα εὑρίσκοντο καὶ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ.

Τοιοῦτο τὸ δεύτερον θέατρον τῶν Ἀθηνῶν τοῦ ὁποίου ὁ βίος μόλις ἓν ἔτος διήρκεσε, καθόσον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἀπαγωγὴν τῆς στέγης του, μερικοὶ Ἀθηναῖοι δανδῆδες ἔκριναν καλὸν ν' ἀπαγάγωσι καὶ αὐτοὶ μερικὰς κυρίας τοῦ θιάσου, εἰς τρόπον ὥστε συμπληρωθείσης τῆς καταστροφῆς διὰ τῶν διαφόρων αὐτῶν ἀπαγωγῶν, ὁ δυστυχὴς Μέλης ἠναγκάσθη νὰ διαλύσῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ θιάσου καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ θεάτρου!

* *

Ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ ἐδόθη τὸ 1837 ἡ πρώτη μελοδραματικὴ παράστασις ἐν Ἀθήναις (ὁ Barbiere di Siviglia) ἧς παραθέτω σύγχρονον περιγραφήν:

«*Ἡ ἑσπέρα αὕτη ἔφθασε τέλος πάντων, ἦτον ὡραία καὶ ἡ ἡμίτομος καὶ καθαρὰ σελήνη τὴν ἐστόλιζε· ἦτον ἄπειρον τὸ συρρεῦσαν πλῆθος· ποτὲ εἰς τοῦ κ. Μέλη τὸ θέατρον τοσαύτη πληθὺς δὲν ἐφάνη· ξένοι, Ἕλληνες, στρατιωτικοί, ἔμποροι, χωρικοί, ὀθωμανοὶ ἐξ ὅλων τῶν εἰδῶν, ἐξ ὅλων τῶν τάξεων ἄνθρωποι εὑρίσκοντο καὶ ἡ ποικιλία αὕτη ὅπως εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν παρουσιάζεται ὡς εἰς συνέλευσιν ἑλλήνων ἦτον ἐξαισία.... ὀρχήστρα τις ἤρχισε νὰ ἐκτελῇ τὴν μουσικὴν συμφωνίαν ἥτις προμηνύει τὴν ἔναρξιν τῆς θεατρικῆς παραστάσεως (ouverture).*

«*Ἡ προκαταρκτικὴ συμφωνία ἐτελείωσε τέλος πάντων καὶ τὸ παραπέτασμα ὑψώθη· τότε τὸ πλῆθος ἐξέφερε συμφώνως ἐλαφράν τινα φωνὴν εὐχαριστήσεως καὶ ἔστρεψαν ἅπαντες τὰ πρόσωπά των πρὸς τὴν σκηνήν· πρῶτον εἶδον σκύλλον τινα διαβαίνοντα ἡσύχως ἐκ τοῦ δεξιοῦ εἰς τὸ ἀριστερὸν αὐτῆς μέρος, τινὲς τῶν θεατῶν ἐνόμισαν κατ' ἀρχὰς ὅτι καὶ ὁ σκύλλος ἀπετέλει μέρος τῆς παραστάσεως, ἀλλ' ἀκούσαντες μετ' ὀλίγον τὸν γέλωτα τῶν λοιπῶν ἠννόησαν τὸ γελοῖον τοῦ πράγματος καὶ ἤρχισαν καὶ οὗτοι νὰ γελῶσι· μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ σκύλλου ἐφάνη ὁ ὑπηρέτης τοῦ κόμητος Ἀλμαβίβα, ἀλλὰ μόλις ἤνοιξε τὸ στόμα του διὰ νὰ ἐκφέρῃ τὰς πρώτας τῆς μουσικῆς φωνάς, ὁπόταν ὁ διαβὰς σκύλλος ἤρχισεν ἐπίσης νὰ ψάλλῃ γαυγίζων εἰς τὸ βάθος τοῦ θεάτρου, καὶ ὑέλων φαίνεται νὰ κρατήσῃ τὴν συμφωνίαν τοῦ ὑπηρέτου τοῦ Ἀλμαβίβα.... Εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως ἦλθον καὶ οἱ βασιλεῖς χάριν τῶν ὁποίων ἐξετελέσθησαν μερικαὶ παντομιμικαὶ παραστάσεις....*»

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

(1) Τὸ θέατρον αὐτὸ ἦτο φυσικῷ τῷ λόγῳ τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος ἐν Ἀθήναις ἀνεγερθὲν, ἑπομένως σφάλλεται ὁ κ. Γ. Τ. ἀναφέρων αὐτὸ εν τῷ «Ἄστει» τῆς 22 Νοεμβρίου 1898, ὡς τό πρῶτον τοιοῦτο.

(2) Τὸ ὑπὸ τοῦ Σκουντζοπούλου πρῶτον ἀνεγερθὲν θέατρον οὔτε στέγην εἶχεν, οὔτε ὑποβολεῖον.

BAZAR

Εἶνε τὸ Κατάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προτιμοῦν αἱ οἰκογένειαι, εὑρίσκουσαι ἐν τούτῳ ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἤτοι φοντὰν, πτὶ φοὺρ, Καραμελλὲ, φρουῖ γλασσέ, Κὲκ, γκατὼ ρούς κλπ. ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ἐδωδίμων, ἀποικιακῶν, κονσερβῶν κλ. εἰδῶν τουαλέττας ἤτοι σαπώνων ἀρωματικῶν, κολωνιῶν, πουδρῶν κλ. καὶ πολλὰ ἄλλα ψιλικὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπάντων ἡ ποιότης εἶνε πρώτης ἐκλογῆς καὶ πωλοῦνται πάντοτε φθηνώτερα ὅλων τῶν ἄλλων Καταστημάτων διότι λόγῳ τῶν εὐθυνοτέρων ἐξόδων του καὶ τῆς μεγάλης συλλογῆς εἶνε εἰς θέσιν ἐπιδιῶκον τὴν μεγάλην κατανάλωσιν νὰ κάμνῃ καὶ μικροτέρας τιμάς. Ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΡΗΜΑΓΜΕΝΟ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

Στέκεται στὴ μέση τοῦ χωριοῦ τὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό, σὰν Ὄλυμπος ἀνάμεσα στὰ μικροβούνια, σὰν βρύση στειρεμένη, σὰν καντήλα σβουσμένη, σὰν πεθαμένη ἐλπίδα.

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ εἶχε πολὺν κόσμο μέσα αὐτὸ τὸ σπίτι· εἶταν σωστὸ κρινί... Μπενοῦγαιναν καὶ ἀνεβοκατέβαιναν κόσμος καὶ κοσμάκης, πλούσιοι καὶ φτωχοί, παπᾶδες καὶ λαϊκοί, καὶ ἔρχονταν φορτώματα τὰ γεννήματα καὶ τ' ἀλεύρια· τὰ κρασιὰ καὶ τὰ λάδια, αἱ ξηλοκαρπιὲς καὶ τὰ ψωνίσματα, κι' ἔβγαινε ἀδιάκοπα ἀπὸ τοὺς τέσσερους καπνοδόχους του χειμῶνα - καλοκαῖρι καταγάλαζιος καπνός, κι' ὁ φοῦρνος του, παράμερα σὲ μιὰν ἄκρη τῆς αὐλῆς, καὶ πλεῦρά του τὸ μαγειρειὸ ἔκαιγαν καθημέρα, κι' ἔβγαζαν στρογγυλὰ καρβέλλια κι' ὀρεχτικὰ μαγειρέματα ἀπὸ βαθύπλατα καζάνια κι' ἔτρωγαν, οἱ ἀγατειές ποῦ δούλευαν στοὺς κήπους καὶ στ' ἀμπέλια, στὰ χωράφια καὶ στοὺς μύλους, οἱ περίφανοι συγγενῆδες, κι' οἱ τιμημενοι φίλοι, ποῦ δὲν ἀπόλειπαν οἱ ἐχτροὶ κι' οἱ ἄγνωστοι καὶ οἱ γνωστοὶ διαβᾶτες, ποῦ περνοδιάβαιναν, οἱ πιστικοί, οἱ βαλμᾶδες, οἱ ζευγῖτες οἱ παχνιστᾶδες, οἱ ξυλοκόποι, οἱ νεροκουβαλητᾶδες, οἱ ὑπηρέτες καὶ κάθε ὑποταχτικός, ἔτρωγαν ὅλοι, κι' εἶταν ἡ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ ἓν ἀδιάκοπο πανηγύρι, καὶ μιὰ μεγάλη καὶ συγκρατουμενη εὐχὴ σὰ θυμιαμοσύννερο, σηκόνονταν ἀπ' ὅλα τὰ στόματα ὡς τὸν οὐρανό.

— Χίλια χρόνια νἄναι ὀρθὸ κι' ἀνοιχτὸ τ' Ἀρχοντικὸ τὸ τρανό, πῶχει νύχτα—μέρα ἀνοιχτὲς τὲς θύρες του, καὶ καπνίζουν ἀδιάκοπα οἱ τέσσεροι καπνοδόχοι του, καὶ καίγουν οἱ φοῦρνοι καὶ τὰ μαγειρειά του καὶ βάζουν ψωμιὰ καὶ μαγειρέματα, καὶ τρώγουν οἱ περίφανοι συγγενῆδες, οἱ τιμημένοι φίλοι, οἱ ταπεινωμένοι ἐχθροί, οἱ ἀργατιές, οἱ πιστικοί, οἱ βαλμάδες, οἱ ζευγῆτες οἱ παχνιστᾶδες οἱ ξυλοκόποι οἱ νεροκουβαλητᾶδες, οἱ ὑπηρέτες, οἱ ὑποταχτικοί, κι' οἱ ἄγνωστοι καὶ γνωστοὶ διαβᾶτες!»

Καὶ ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ εἰπῇ, καὶ ποιὸς θὰ καταδέχονταν νὰ τὸ πιστέψῃ, ὅτι θἄρχονταν μιὰ μέρα πολὺ μαύρη, καὶ πολὺ πικρή, ποῦ ἡ τρανὴ εὐχὴ θὰ γένονταν τρανὴ κατάρα, κι' αὐτὸ τὸ τρανὸ καὶ ξακουσμένο ἀρχοντικό, ποῦ βούτζε κάθε μέρα σὰ μελίσσι ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀπὸ τὰ καρκαρίσματα τῶν κοττιῶν, καὶ τὰ λαλήματα τῶν πετεινῶν, ποῦ ἔβοσκαν στὲς πλατύχωρες αὐλές του, ἀπὸ τὰ γαυγίσματα τῶν σκυλλιῶν, ποῦ παράδερναν τὴν ἡμέρα δεμένα στὰ μαγκούρια, καὶ τὴ νύχτα περίφερναν ἀπολυμένα γύρα στοὺς ὀβορούς, ἀπὸ τὰ γλιμιτρίσματα τῶν ἀλόγων καὶ τῶν μουλαριῶν, τὰ γκαρίσματα τῶν ζωντοβολιῶν καὶ τὰ μουγκρίσματα τῶν βωδιῶν κι' ἀπὸ τὰ κυπροκούδουνα τῶν κοπαδιῶν καὶ τὰ βελάσματα τῶν γαλαριῶν καὶ τῶν ἀρνιῶν καὶ τῶν κατσικιῶν... Ποιὸς θὰ τολμοῦσε νὰ εἰπῇ καὶ ποιὸς θὰ καταδέχονταν νὰ τὸ πιστέψῃ, ὅτι θἄρχονταν ἡμέρα ποῦ ἡ τρανὴ εὐχὴ θὰ γένονταν τρανὴ κατάρα καὶ τὸ ζηλεμένο Ἀρχοντικὸ θὰ γένονταν ρημάδι!

Καὶ ὅμως ἔγεινε! Τί βρέχει ὁ οὐρανὸς καὶ δὲν τὸ πίνει ἡ καημένη ἡ γῆ;

Δὲν ἀκούεται πλειὸ ἀνθρώπινη λαλιὰ μέσα στ' ἀρχοντόσπιτο τοῦ χωριοῦ, οὔτε στὴς πλατύχωρες αὐλές του καρκαρίσματα κοττιῶν καὶ λαλήματα πετεινῶν, γαυγίσματα σκυλλιῶν, γλιμιτρίσματα ἀλόγων καὶ μουλαριῶν γκαρίσματα ζωντοβολιῶν, μουγκρίσματα βοῦδιῶν, κυπροκούδουνα καὶ βελάσματα κοπαδιῶν, τίποτε τίποτε...

Ρείπιασαν οἱ ὀβοροί, ρήμαξαν τὰ παχνιά, ξεφράχτικαν τὰ μαντριά, κλειδωμανταλώθηκαν οἱ θύρες καὶ τὰ παράθυρά του, δὲν καπνίζουν πλειὸ περίφανα οἱ καπνοδόχοι του, δὲν βγάζουν ψωμὶ πλειὸ καὶ μαγειρέματα ὁ φοῦρνος του καὶ τὸ μαγειρειό του, γέρσωσαν οἱ κῆποί του, ἔγειναν λειβάδι οἱ πλατύχωρες αὐλές του καὶ τὰ παραύλιά του ἀπὸ τ' ἀπάτητο χορτάρι, καὶ τὸ ξακουσμένο Ἀρχοντικό, ποῦ ἄσπριζε ἀπὸ μιὰ μέρα μακρυὰ περίφανο, ζηλεμένο καὶ τιμημένο, μὲ τοὺς τέσσερους πύργους του, σὰν κάστρο ἀρματωμένο, στέκεται τώρα ἀνάμεσα στὸ χωριό, βουβὸ τὴν ἡμέρα, σὰ πεθαμένος γίγαντας, καὶ σκοτεινὸς τὴν νύχτα, σὰ σβουσμένος σαραντακάντηλος πολυέλαιος, κι' ἕνα κρυφὸ κλάμα, σὰν ἀδιάκοπο μοιρολόγι, γύνεται σὰν ἀντάρα γύρα—γύρα.

Ὅπως τὰ βασίλεια ἔτσι καὶ τὰ σπίτια ἔχουν τὴν ἱστορία τους, μικρὴ ἢ μεγάλη. Ἑκατὸν πενῆντα χρόνια καὶ πλειότερο εἶναι θεμελιωμένο ἐπάνω στὴ ράχη, στὴ μέση τοῦ χωριοῦ τὸ ρημαγμένο Ἀρχοντικό. Ὅταν πρωτοχτίστηκε δὲν εἶταν κανένα σπίτι γύρα του. Οἱ χτίτορές του εἶχαν ἔρθει ἀπὸ μακρυά, ἑκατὸν εἴκοσιν νοματαῖοι φαμίλλια, μὲ σαράντα ἓξ ντουφέκια, μὴ χιλιαπεντακόσια γιδοπρόβατα, μὲ σαράντα ἀλογοφόραδα μ' ἑβδομῆντα γελάδια κι' ἑκατὸ φορτώματα βιό, κι' ἀπ' αὐτὰ ὅλα δὲν μένει σήμερα ἄλλο, παρ' αὐτὴ ἡ ἐρημιὰ μὲ τὰ κλειδομαντηλωμένα θυροπαράθυρα, τὰ ξέφραγα μαντριά, τοὺς χερσωμένους κήπους, καὶ τὲς χορταρισμένες αὐλές, κι' ὁ διαβάτης, ποῦ περνοῦσε ἄλλοτε χαρωπὸς κι' ἔτρωγε κι' ἔπινε, ἢ ἔπαιρνε ψωμὶ καὶ ξεροπρόσφαγο ἀπὸ τὸ χέρι τῆς μεγαλόδωρης καὶ πολυλεήμονης Ἀρχόντισσας, ποῦ εἶταν ξακουσμένη στὰ ἐννενῆντα ἐννέα

χωριὰ γιὰ τὴ νοικοκυροσύνη της, ρωτάει μὲ θλιμμένη καρδιὰ τὸ χωριό :

— Γιατὶ ρήμαξε τὸ ξακουσμένο καὶ παινεμένο Ἀρχοντικὸ ποῦ εἶταν ἀποκοῦμπι τοῦ κουρασμένου καὶ διψοπεινασμένου διαβάτη ; Ποῦ εἶναι ὁ τρανὸς ὁ Ἀφέντης, ποῦ τῶχε ἀνοιγμένο, κι' ἡ μεγάλη Κυρά, ποῦ τῶκανε παράδεισο μὲ τὴ καλωσύνη της ;

Καὶ τὸ χωριὸ τοῦ ἀπολογιέται λυπητερά:

— Πέθαναν, χριστιανέ μου κι' ὁ τρανὸς ὁ Ἀφέντης κι' ἡ μεγάλη ἡ Κυρά,... πέθαναν !

Κι' ὁ διαβάτης ξαναρωτάει :

— Καὶ ξεκληρίστηκε τὸ δοξασμένο σας τ' Ἀρχοντικό ; Μποροῦσε τέτοιο μοναστήρι νὰ τὸ κολλήση κατάρα ;

Καὶ τὸ χωριὸ τοῦ ξαναπολογιέται :

— Ὄχι χριστιανέ μου ! Δὲν ξεκληρίστηκε... ρήμαξε μόνο.

Ἡ Ξενιτειὰ χαίρεται τὴν ὑστερνή του κλήρα !...

Κι' ὁ διαβάτης φεύγει μελαγχολικός.

Συμβαίνει σ' αὐτὸ τὸ σπίτι κάτι ἀληθινὸ σὰν ἱστορία καὶ κάτι ἀπίστευτο σὰν παραμύθι.

Ὅμως εἴπαμε, αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι ἑκατὸν πενῆντα χρονῶν καὶ πλειότερο. Πρώτευε πάντα, ἀφόντας θεμελιώθηκε, κι' εἶχε τὰ χτήματά του κήπους κι ἀμπέλια, χωράφια καὶ μύλους, λόγγους καὶ λειβάδια, τρεῖς ὧρες καὶ πλειότερο περιφέρεια γύρα—γύρα.

Ὅλος ὁ κόσμος τὸ χαίρονταν κι' αὐτὸ προώδευε κι' ὅλο προώδευε. σὰν καράβι ἀρματωμένο.

Ἐκεῖ ποῦ πήγαινε σὰν ἡ καλή του μέρα, ἐδῶ κι' ὀγδοῆντα χρόνια, πρὶν ὁ πατέρας τοῦ τελευταίου Ἄρχοντα ἄρχοντας μεγάλος κι' ἐκεῖνος, μὲ κεφάλι γεμάτο γνώση καὶ καρδιὰ γεμάτη καλωσύνη ποῦ ἔτρεχε ἀδιάκοπα ἡ ὁμιλία σ' μέλι ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ τὰ φλωριὰ ἀπὸ τὰ χέρια του, γιὰ τὲς πολυάνθρωπες ὀργατειὲς καὶ τοὺς φτωχούς, μιὰ μέρα ἐδῶ κι' ὀγδοῆντα χρόνια πρίν, ἐκεῖ ποῦ κοιμῶνταν τ' ἀπομεσήμερο ξύπνησε ξαφνισμένος ἀπὸ ἕνα μεγάλο καὶ τρανταχτὸ «μπουμμμ!» στὸ πάτωμα καὶ βλέπει τὴ γάτα τοῦ σπιτιοῦ κι' ἕνα μεγάλο φείδι, ποῦ εἶχαν πέσει ἀπὸ τὴ σκεπή, ἀσπαγμένα μαλλιὰ— κουβάρι καὶ προσπαθοῦσαν ποιὸ νὰ πνίξη τὸ ἄλλο.

Σ' αὐτὸ τὸ τρομαχτικὸ θέαμα ὁ Ἄρχοντας, θέλοντας νὰ σώση τὴν γάτα ἀπὸ βέβαιον κίνδυνο, ἄρπαξε τὸ σπαθί, ποῦ εἶταν κρεμασμένο, στὸν τοῖχο καὶ μιὰ ὥρα προσπαθοῦσε πῶς νὰ μπορέση νὰ σκοτώση τὸ φείδι, χωρὶς τὸ σπαθὶ ν' ἀγγίξη τὴ γάτα. Τέλος, ἐκεῖ ποῦ κουτρουβαλιάζονταν ἡ γάτα μὲ τὸ φείδι, ἡ γάτα ἔχοντας δαγκαμένο γερὰ τὸ φείδι, παρακάτω ἀπὸ τὸν λαιμό, καὶ τὸ φείδι ἔχοντας ζωσμένη τὴ γάτα σφιχτὰ ἀπὸ τὸν λαιμὸ κουλούρα — κουλούρα, ὥς τὰ πισινά της τὰ ποδάρια, τοῦρθε μιὰ στιγμὴ δέξια καὶ «φράγκ!» κόβει πέρα — πέρα τὸ κεφάλι τοῦ φειδιοῦ !

Στὴ στιγμὴ ὅλο ἐκεῖνο τὸ ζωντανὸ παλαμάρι γαλαρώθηκε καὶ μπόρεσε ἡ καημένη ἡ γάτα νὰ ἐλευτερωθῆ, ἀλλ' ἀνώφελο λευτέρωμα, γιατὶ τὴν ἴδια μέρα ψόφισε κι' αὐτή,

Ἕνας ὑποταχτικὸς ἔσυρε τὸ σκοτωμένο φείδι μ' ἕναν γάντζο, ποῦ τοῦ ἔχει μπήξει στὸ κοσμὶ καὶ τῶριξε ἀπάνω σὲ μιὰ παλιουριά, κι' ἔτρεξε ὅλο τὸ χωριὸ κι' ὅλη ἡ ἀργατειὰ νὰ τὸ ἰδοῦν καὶ νὰ τὸ θαυμάσουν, γιατὶ δὲν εἶταν φείδι τῆς ἀράδας, ἀλλὰ φείδαρος φοβερός, χωρὶς ὑπερβολὴ δυὸ ὀργυιὲς μακρύ. Ἐκεῖ ποῦ τὸ κύτταζαν μὲ περιέργεια ὁ κόσμος, ἔφτασε κι' ἕνας γεροπιστικός, παλιὸς τσιέλεγκας, νὰ τὸ ἰδῆ, κι' ἅμα τ' ἀντίκρυσε, ἔμπηξε κάτι δυνατὲς φωνὲς καὶ κλάματα, λέγοντας:

—Ἄχ! τί ἔκανες, Ἄρχοντα! Ἄχ! τί μεγάλο κακό, ποῦ ἔκανες! Σκότωσες τὸ Στοιχειὸ τοῦ σπιτιοῦ σου! Ἄχ! τί ἔκανες, δύστυχε Ἄρχοντα! Σκότωσες τὴν τύχη σου!

Δὲν πέρασε πολὺς καιρὸς ἀπὸ τὸν σκοτωμὸ τοῦ φειδιοῦ κι' ἄρχισε καταστροφὴ στὴν καταστροφή. Σ' ἕνα φαγοπότι, ποὺχαν καλεσμένη ὅλη τὴν ἀρχοντικὴ φάρα, κάτι ἀλλόπιστοι συγγενῆδες του, σκοτώθηκαν σὲ μιὰ στιγμὴ ἐπάνω σαράντα ἀδερφοξάδερφα! Ὕστερα θάνατος στὸν θάνατο, σκοτωμὸς στὸν σκοτωμό, ψόφος στὸν ψόφο, ζημιὰ στὴ ζημιά, χαλασμὸς στὸν χαλασμό. Τὸ σκοτωμένο Στοιχειὸ ζητοῦσε τὸ αἷμά του καὶ δὲν χόρταινε μ' ὅσο αἷμα κι' ἂν χύνονταν καὶ μ' ὅλα κακὰ κι' ἂν γένονταν.

Σωριάστηκαν οἱ μῦλοι καὶ τὰ ἐργοστάσια τοῦ Ἀρχοντικοῦ, ἄγριεψαν τ' ἀμπέλια του, χέρσωσαν τὰ χωράφια του, βδέλλιασαν τὰ κοπάδια του καὶ καταστράφηκαν, λύκοι ἔπεσαν στ' ἀγελάδια του καὶ στ' ἀλογοφοράδα του καὶ τὰ ξωλόθρεψαν, σκόρπισαν κι' οἱ ἀργατειὲς κι' οἱ πιστικοί, κι' οἱ βαλμᾶδες, κι' ἀπὸ τοὺς τέσσερους καπνοδόχους τοῦ πελώριου Ἀρχοντικοῦ, ποῦ ἔβγαζαν πρὶν σύννεφα τοὺς καπνούς, μόνον ἕνας ἀπόμεινε νὰ καπνίζη, κι' αὐτὸς ψιλὰ-ψιλά. Τέλος τὸ πλούσιο Ἀρχοντικὸ ἄρχισε νὰ στειρεύεται κι' αὐτὸ τὸ ψωμί, κι' ὁ πρὶν εὐτυχισμένος Ἄρχοντας, ποῦ εἶχε τὰ χέρια του βρύσες φλωριῶν κι' ἔθρεφε κόσμον καὶ κοσμάκη, ἀναγκάστηκε νὰ στείλη στὴν Ξενιτειὰ τὰ παιδιά του, τρία παιδιά, λεβέντες, ἕνα κι' ἕνα, ποῦ τοὺς ζήλευε ὅλος ὁ κόσμος.

Ἀπὸ τὰ τρία τὰ παιδιὰ τὸ πρῶτο εἶταν τὸ καλύτερο, τὸ δεύτερο εἶταν τὸ παλληκαρώτερο, καὶ τὸ τρίτο τὸ φρονιμώτερο. Πρὶν τὰ ξενιτέψη, εἶχε παντρέψει τὸ δεύτερο, γιατὶ δὲν εὕρισκε πρόχειρα νύφη, ποῦ νἄξιζε γιὰ τὸ πρῶτο, γιὰ νἄχη μαζύ του μιὰ νύφη νὰ τὸν ὑπηρετεύη, καὶ νὰ τοῦ κλείση τὰ μάτια, ἂν τύχαινε νὰ πεθανῆ μακρυὰ ἀπὸ τὰ παιδιά του.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Η ΕΛΛΑΣ
ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Διάλεξις τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεϊνάχ, βουλευτοῦ γενομένη ἐν Παρισίοις πρωτοβουλίᾳ τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἄμυναν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ».]

—ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
—ΚΩΛΕΤΤΗΣ—ΡΑΓΚΑΒΗΣ—ΒΑΜΒΑΣ
—ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ 1855—1858.

Ἀπὸ τὸ 1844, ὅταν διεδέχθη ὡς ὑπουργὸν τὸν Νερουλὸν ὁ Κωλέττης ὁ ὁποῖος οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἠσθάνετο πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εὑρέθη εἰς δυσάρεστον θέσιν, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν της ἠλαττώθη. Ὁ Ραγκαβῆς προσεπάθησε νὰ τὴν σώση ἀπὸ τὴν παρακμὴν, διαιρέσας αὐτὴν εἰς δύο τμήματα. εἰς τοὺς «συνεισφορεῖς» οἱ ὁποῖοι ἐπλήρωνον μονον μίαν συνδρομὴν, καὶ εἰς τὰ «ἐνεργὰ μέλη» τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν μίαν μικρὰν ἀκαδημίαν καὶ ἔργον εἶχον νὰ συντάσσουν καὶ νὰ ἀναγινώσκουν ἀνακοινώσεις. Ἀλλ' ἡ καινοτομία αὐτὴ ἡ ὁποία παρήγαγε μόνον προσωπικὰς ἀντιζηλίας καὶ ὑπηρέτησε μόνον ματαιοδόξους ἀνικανότητας, ἐπέσπευσε τὴν καταιτροφήν. Ὁ Ρογκαβῆς ἀποθορρυνθεὶς παρητήθη τὸ 1851. Μέλη τινα ἐπέμειναν νὰ ἀποσύρη τὴν παραίτησίν του. Ὁ Βάμβας μόνον ἔφερεν ἀντίρρησιν. «Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, εἶπεν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι εἶναι ὑπέροχον πρόσωπον, ἐνῷ εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν τοιοῦτον πρόσωπον ὑπάρχῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ;» Οἱ διάδοχοι τοῦ Ραγκαβῆ, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πιττάκης, δὲν ἔκαμόν τι κάλλιον αὐτοῦ. Ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ἡ φοβερὰ καταστροφὴ τῆς χολέρας (1854) ἐδεκάτισαν ἔτι πλειότερον τὴν ἑταιρίαν. Αὕτη ἔπαυσε ἐργοζομένη καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ συνεδριάζουσα. Ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1858 ἐπηκολούθησε ληθαργία ὁμοιάζουσα μὲ τὸν θάνατον.

Τοιουτοτρόπως, εἰς τὸν ἀφελῆ ἐνθουσιασμὸν, τὸν γενναῖον καὶ μεγαλομανῆ τῆς ἀφετηρίας, ἐπηκολούθησε βαθεία ἀποθάρρυνσις, ἀποτέλεσμα ἀποτυχιῶν εὐκόλων νὰ προβλέπωνται..

—ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
—ΑΥΞΗΣΙΣ ΠΟΡΩΝ
—ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ—ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ—ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Ἀλλὰ καιροὶ εὐνοϊκώτεροι ἐπλησίαζον.... Τὸ 1858, πρωτοβουλίᾳ τοῦ γέρου Πιττάκη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Χριστοπούλου, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀνεσυστήθη κατὰ τὰς πρώτας περίπου αὐτῆς βάσεις, εὑροῦσα ἀμέσως μεγαλειτέραν εὔνοιαν παρὰ τῷ κοινῷ. Τὰ ἔσοδα ἀνῆλθον κατὰ μέσον ὅρον εἰς δραχ. 10,500 ἐτησίως. Τὸ 1869 ἡ «Ἐπιτροπὴ τῶν φιλαρχαίων» ἡ ὁποία εἶχε συναθροίσει ἀρκετὰ μέγαλο ποσὸν ἔκ τινος λαχείου, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐνεργήση ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς, ἠναγκάσθη νὰ διαλυθῇ χωρὶς νὰ ἔχῃ φέρει κανὲν ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ παρεχώρησε τὸ χρῆμά της εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἡ ὁποία ἐπέτυχε καὶ Κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν. Ἔκτοτε αἱ εἰσπράξεις της ἀνήρχοντο εἰς δρ. 31 000 ἐτησίως

Ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τῆς αὐξήσεως ταύτης τῶν πόρων της, ἡ Ἑταιρία ὠφελήθη ἐκ τοῦ ζήλου καὶ τῶν γνώσεων δύο ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν καὶ μέχρι τοῦ θανάτου των ἡ ἀληθὴς αὐτῆς Πρόνοια τοῦ Εὐθυμίου Καστόρχη ἀποθανόντος τὸ 1886, καὶ τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη ὁ ὁποῖος ἔζησε μέχρι τοῦ 1894. Ἀμφότεροι διηύθυναν ἀπὸ κοινοῦ ἐπιστημονικὰς ἐπιθεωρήσεις τὸν «Φιλίστωρα» καὶ τὸ «Ἀθήναιον» ὅπου διεσκόρπισαν πολυαρίθμους καὶ ἐνδιαφερούσας ἀνακοινώσεις. Καὶ οἱ δύο συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνασύστασιν τῆς «Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος» εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωσαν νέαν καὶ «εὐρωπαϊκὴν μορφήν». Ὁ Καστόρχης ἦτο πρακτικὸς διοργανωτής. Ὁ Κουμανούδης ἐπιγραφολόγος πρώτης τάξεως· «ἡ Συλλογη του τῶν ἀττικῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραφῶν» (1871) ὅπου ἐδημοσίευσε καὶ ἐσχολίασε πλέον τῶν 2800 ἀνεκδότων κειμένων, ἀποτελεῖ μίαν τῶν βάσεων τῆς γερμανικῆς Συλλογῆς. Τὸ προοίμιον ἐν ᾧ ἐκθέτει τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιτυμβίου ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Ἀττικῆς, θὰ ἔχῃ διαρκῆ ἀξίαν. Τὸ σύγγραμμα εἶναι ἀποτέλεσμα εἴκοσιν ἐτῶν ἐργασίας τοῦ συγγραφέως καὶ ἐδημοσιεύθη δαπάναις αὐτοῦ !

Παραπλεύρως τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν, πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν τὸν Π. Εὐστρατιάδην, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν Πιττάκη ὡς γενικὸς ἔφορος καὶ ἔλαβε τὴν σύνταξίν του τὸ 1884. «Ἀνῆκεν,εἶπε περὶ αὐτοῦ εἷς τῶν νεκρολόγων του, εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐποχὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀρχαιολογίας εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ ὡραῖαι ἐπιγραφαὶ ἐδημοσιεύοντο ἀκόμη εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας, καθ' ἣν ἡ «Ἐφημερὶς» ἐδημοσιεύετο ἐπὶ λείου χάρτου, καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ πίστις ἀνεπλήρουν τοὺς ἐλλείποντας χρηματικοὺς πόρους...

Ἐδημοσίευσε πολυαρίθμους ἀνεκδότους καὶ δυσκόλους ἐπιγραφάς, διωργάνωσε τὸ Μουσεῖον τῶν Πατησίων (τὸ μέλλον ἐθνικὸν Μουσεῖον τοῦ ὁποίου ἡ οἰκοδομὴ ἤρχισε τὸ 1886 ἐπὶ οἰκοπέδου δωρηθέντος ὑπὸ ἑλληνίδος. τῆς Ἑλένης Τοσσίτσα, καὶ δαπάναις ἑτέρου ἕλληνος τοῦ Βερναρδάκη.) Ἐὰν δὲν ἐνεθάρρυνε ποτὲ τοὺς ξένους νὰ κάμουν ἀνασκαφὰς ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν παρεκώλυσε μάλιστα πολλάκις τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἧττον σκοτεινῶν σχεδίων των, τοῦτο ὑπῆρξεν ἀδυναμία ὀφειλομένη ὀλιγώτερον εἰς τὸν χαρακτῆρά του ἢ εἰς τὰς προλήψεις τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἦτο νέος».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Οἱ «Τάϊμς» καὶ τὰ μυστικὰ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διαδοθείσης φήμης περὶ πωλήσεως τῶν «Τάϊμς», ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον δεικνῦον τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ φύλλου καὶ τὴν μεγαλειτέραν ἴσως ἐπιτυχίαν τοῦ δαιμονίου ἀνταποκριτοῦ τῶν «Τάϊμς» εἰς τὸ Παρίσι τοῦ Μπλόβιτς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερσολίνου κατὰ τὸ 1878 ὁ Μπλόβιτς ἔστελλε εἰς τοὺς «Τάϊμς» ἐνημερότατα μόνος ἐκ τοῦ παγκοσμίου τύπου τὰ συμβαίνοντα καθημερινῶς εἰς τὸ Συνέδριον καὶ ὅτι συνέβαινε προσέτι εἰς τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις. Ὁ Βίσμαρκ, λέγεται, ὅτι μίαν ἡμέραν ἐσήκωσε τὸν τάπητα τοῦ τραπεζιοῦ του, λέγων, γελῶν ὅτι ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ μὴ ὁ Μπλόβιτς ἦτο κρυμμένος ἐκεῖ κάτου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μπλόβιτς ἐξακολουθοῦσε κρατῶν ἐνήμερον τὴν ἐφημερίδα του, ἐλήφθησαν ἀκόμη αὐστηρότερα μέσα πρὸς φύλαξιν τῶν ἐγγράφων τῶν πρακτικῶν καὶ ἐπετηροῦντο καὶ οἱ γραμματεῖς. Ἀλλὰ τοῦ κάκου. Ὁ Μπλόβιτς ἤξερε πάντοτε τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ Συνέδριον. Οὕτως ὥστε, μίαν ἡμέραν ὁ Βίσμαρκ εἶπε κατὰ τὴν ἔναρξιν μιᾶς Συνεδριάσεως, ὅτι ἠδύναντο νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Μπλόβιτς. Τέλος ἡ κατάπληξις ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ὅταν οἱ «Τάϊμς» ἐδημοσίευσαν τὸ πρωτόκολλον ὁλόκληρον τοῦ Συνεδρίου ἐνῷ ἦτο ἀκόμη μυστικὸν καὶ δὲν εἶχεν ὑπογραφεῖ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν Δυνάμεων.

Πόθεν ὁ Μπλόβιτς ἐλάμβανε τὰς πληροφορίας

Ἕνας νέος ἀριστοκρατικῆς ἀλλ' ἐκπεσούσης οἰκογενείας, γνώστης δὲ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν ἔλαβε τὴν θέσιν γραμματέως ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων μελῶν τοῦ Συνεδρίου τῇ ἐμμέσῳ ἐνεργείᾳ, τῶν «Τάϊμς» ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ τεθῷ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Μπλόβιτς ἐν Βερολίνῳ. Ὁ νέος οὗτος κάτοχος ὢν ἐν τῇ ἐμπιστευτικῇ του θέσει ἁπάντων τῶν πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου ἀνεκοίνου κάθε βράδυ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἡμέρας μὲ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Κατόπιν συνεννοήσεως διήρχετο καθ' ὡρισμένην ὥραν καὶ στιγμὴν δι' ἀμάξης ἀπὸ μίαν στενὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποίαν μόλις ἠδύναντο νὰ ἐμπεριέχωνται κατὰ γραμμὴν δύο ἅμαξαι. Καὶ ἐν τῇ συναντήσει, ὁ νέος ἔρριπτεν ἀστραπηδὸν τὸν φάκελλόν του εἰς τὴν ἅμαξαν τοῦ Μπλόβιτς.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, κάτι ὑποψιασθέντες, μετέβαλον παιγνίδι καὶ ἔκτοτε συνεννοοῦντο ὡς ἑξῆς. Ὁ Μπλόβιτς καὶ ὁ νέος διπλωμάτης ἠγόρασαν δύο καθ' ἑαυτὸ ὅμοια καπέλλα. Τὸ ἑσπέρας ἔτρωγον εἰς τὸ αὐτὸ ἑστιατόριον καὶ ἀναχωροῦντες ἤλλαζον χωρὶς νὰ ἐννοηθοῦν τὰ καπέλλα των. Ἀλλ' εἰς τὸ καπέλλο τοῦ γραμματέως περιείχετο καὶ ὁ πολύτιμος φάκελλος τῶν ἀνακοινώσεων ! !

Ἠδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας τοῦ Μπλόβιτς, ἰδόντες ὅτι ἀδύνατα ἀπέβαινον ὅλα τὰ μέτρα πρὸς κράτησιν τοῦ μυστικοῦ τῆς συνεδριάσεων, πολλοὶ πληρεξούσιοι ἐθεώρουν περιττὸν νὰ ἔχουν μυστικὰ μὲ τὸν Μπλόβιτς καὶ ὡμίλουν ἐλευθέρως μὲ αὐτόν.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Σημειώσεις μιᾶς κυρίας ἀπὸ τὸν Ἄρην

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Δὲν πιστεύω, βέβαια, ὅτι θὰ καταλάβω ποτέ, τὸ εἶδος τῶν σχολείων σας τῆς Γῆς. Ὁ ἄνδρας μου πρέπει νἄχῃ δίκαιον ὅταν λέγῃ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω μυαλὸ νὰ καταλάβω τὸ ζήτημα αὐτό. Ἕνας γεροδάσκαλος ἔχει ἀπάνου κάτου διακόσια παιδιὰ εἰς τὸ σχολεῖον του. Ὅλα αὐτὰ ζοῦν εἰς ἕνα μεγάλο σπίτι μαζύ του, μακριὰ τῶν πατέρων των καὶ τῶν μητέρων των· καὶ ὁ ἄνδρας μου λέγει ὅτι ἕνα τέτοιο σχολεῖο λέγεται Ἐκπαιδευτήριον ἐσωτερικῶν μαθητῶν καὶ ὅτι τέτοια σχολεῖα ὑπάρχουν πολλὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, γιατὶ ὁ λαὸς συνηθίζει νὰ στείλῃ τὰ παιδιά του ἐκτὸς τοῦ σπιτιοῦ διὰ νὰ ἀνατρέφωνται ἀπὸ ἄλλους οἱουσδήποτε!

Καὶ τοῦτο ἀκόμη δὲν τὸ ἐννοῶ,ἐπειδὴ μία ἢ δύο μέρες πρωτήτερα ὁ ἄνδρας μου μοῦ διάβασε δυνατὰ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα κάμποσα νέο ποῦ ἔλεγαν ὅτι ἔπρεπε τὰ παιδιὰ νὰ κρατοῦνται σπίτι καὶ νὰ διδάσκωνται ἀπὸ τὲς μητέρες των, ἐπειδὴ τὸ σπίτι εἶναι μέρος ἱερόν, καὶ εἶναι σωστὸ διὰ τὰ παιδιὰ νὰ ἀποκτοῦν τὴν ἀγάπην τοῦ σπιτιοῦ. Λοιπὸν ἐρωτῶ, ἀφοῦ παραδέχεσθε ὅτι τὸ σπίτι εἶναι ἱερὸν μέρος γιατὶ στέλνετε τὰ παιδιά σας εἰς οἰκοτροφεῖα;

Φυσικά, στὸν Ἄρην, ἡμεῖς δὲν ἔχουμε σπίτια ὅπως σεῖς εἰς τὴν Γῆν. Ἂν δὲν σφάλλω, σεῖς ἀφίνετε μίαν μητέρα, νὰ ἀναθρέψῃ τὸ παιδίτης εἰς ὅποιον τρόπον αὐτὴ θελήσῃ καὶ λέτε ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐπέμβουν εἰς τὰ ἱερά της δικαιώματα. Ἀλλ' ἐὰν αὐτὴ τὸ ἀνατρέφει ὥστε νὰ βγῇ ἔξω ἕνας χασομέρης, ἢ κλέφτης ἢ τρελλός, τὸ κοινὸν θὰ φροντίσῃ νὰ τὸν κλείσῃ εἴτε εἰς μίαν φυλακήν, εἴτε εἰς ἓν νοσοκομεῖον, εἴτε εἰς ἕνα ἄσυλον τρελλῶν.

Στὸν Ἄρην οὔτε μᾶς τρελὰ ἀπ' τὸν νοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἀφίνουμε τοὺς γονεῖς ν' ἀναθρέψουν ὅπως θέλουν τὰ τέκνα τους.

Τὸ κοινὸν εἰς τὸν Ἄρην ἔχει δικαίωμα νὰ ἔχῃ γνώμην περὶ τούτου, διότι αὐτοὶ θὰ πληρώνουν τὰ ἔξοδα ἐὰν κάτι τι πηγαίνει ἄσχημα, καὶ ὅποιος πληρώνει τὸ βιολὶ ἔχει δικαίωμα καὶ νὰ χορέψῃ. Ἀλλὰ στὴν Γῆν, μοῦ φαίνεται, ὁ λαὸς δὲν παρασκοτίζεται νὰ σκέπτεται καὶ πολύ. Ἐκτός, ἐὰν εἶναι, καθὼς λέγει ὁ ἄνδρας μου, ὅτι ἐγὼ δὲν σκέπτομαι ὅπως πρέπει καλά, καὶ διὰ τοῦτο λέγω τόσο περίεργα πράγματα.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΤΗΝ ΓΗ;

Ὁ ἄνδρας μου μοῦ λέγει ὅτι αὐτὴ ἐδῶ εἶναι ἐλεύθερη χώρα καὶ ὅταν τοῦ ζητῶ νὰ μάθω τί σημαίνει ἐλεύθερη χώρα, μοῦ λέγει ὅτι ἐννοεῖ ὅτι ὁ λαὸς ἐδῶ δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ ὅτι δὲν θέλει νὰ κάμῃ. Λυποῦμαι πολὺ ὅτι θὰ φανῶ τόσο χονδροκέφαλη, ἀλλὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα, σᾶς λέγω ὅτι πραγματικῶς δὲν καταλαβαίνω.

Βλέπετε,ἡμεῖς δὲν ἔχουμε τέτοιες ἐλεύθερες χώρες εἰς τὸν Ἄρην ἄλλωστε οἱ ἰσχυροὶ θὰ ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ πιέζουν τοὺς ἀδυνάτους, καὶ οἱ ἀδύνατοι θὰ ἦσαν ἐλεύθεροι νὰ ὑποφέρουν.Διὰ τοῦτο ἡμεῖς ὑποχρεώνουμε κάθε πολίτη νὰ κάμῃ κάμποσα πράγματα νὰ συνεισφέρουν τὸ μέρος των εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς χώρας εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν,καὶ νὰ σέβωνται τὴν ἄνεσιν τῶν γειτόνων των. Ἐκτὸς τῶν λεπτομερειῶν τούτων, ὁ λαὸς δύναται νὰ μὴ εἶναι, ἴσως, ἐλεύθερος ὅπως τὸ ἐννοεῖτε σεῖς ἀλλὰ καὶ τότε, καθὼς μπορεῖ νὰ ξέρω, εἶναι λιγάκι πειὸ ἐλεύθερος ἀπὸ σᾶς.

Ἐπερπατοῦσα μιὰ βραδυὰ σἕνα δρόμο γεμᾶτο κόσμο ὅταν ἔφθασεν ἕνα **ὀμνιμποὺς** *ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος. Ἀμέσως πλῆθος ἀνδρῶν ἤρχησε νὰ πιάσῃ τὰς θέσεις, σπρώχνοντας τὰς γυναῖκας, οὕτως ὥστε νὰ ἔχουν αὐτοὶ τὰς καλλιτέρας θέσεις εἰς τὸ ὀμνιμποὺς. Εἰς τὸν Ἄρην αἱ γυναῖκες εἶναι ἰσχυρότεραι τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐὰν ἕνας ἄνδρος, ἤθελεν σπρώξει μιὰ γυναῖκα, αὐτὴ ἤθελε τὸν πιάσῃ καὶ τὸν ὁδηγήσει εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Γραφεῖον μὲ τὸ ὁποῖον ἔχουν νὰ κάμουν οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἐλησμόνησαν τὴν ἀνθρωπιά.*

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ)

—Διαζύγιον διὰ φιλιά...

Ο ζητῶν τὸ διαζύγιον ὀνομάζεται Ἀρθοῦρος Κίρ, λόγοι δὲ τοῦ διαζυγίου, ὅτι ἡ νεόνυμφος —πρόκειται περὶ συνοικεσίου 16 μόνον ἡμερῶν— εἶναι ἄπληστος διὰ τὰ φιλιά. «Ἀρθοῦρε, φίλησέ με» ἰδοὺ ἡ ἐπωδός της καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὰ βάσανά του τὰ ἐδιηγήθη ὁ δυστυχὴς (;) ὁ σύζυγος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. «Θέλει νὰ καθήσῃ ὅλη-μέρα εἰς τὰ γόνατά μου καὶ φιλιά, φιλιά, πρωΐ, μεσημέρι, βράδυ. Οὔτε νὰ πάω στὸ ἀπέναντι καπνοπωλεῖον δὲν μοῦ ἐπιτρέπει, λέγουσα ὅτι πηγαίνει ἡ ἰδία, φοβουμένη μὴ συναντήσω κανένα κορίτσι στὸ δρόμο. Εἶμαι μουσικός, καὶ καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα μόλις κατώρθωσα νὰ βγάζω 12 φράγκα διότι δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ φύγω ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἔτσι ἔφυγα ἀπ' αὐτήν, οὔτε θὰ μὲ ξαναϊδῇ».

Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ὁπωσδήποτε ὁ ἄνδρας αὐτὸς ποὺ παραγνωρίζει τόσον τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος—αὐτὸς δὲν παραδέχεται ὁ ἀθεόφοβος οὔτε τὴν ἡμισέληνον—θὰ εἶναι ἢ πολὺ κατεργάρης ἢ πολὺ πεζός.

—Ζάχαρις καὶ ψωμί.

Ο διάσημος γάλλος χημικὸς Δουπὸν συσταίνει νὰ προστεθῇ 6 ο/ο ζάχαρη εἰς τὸ ψωμί. Τοιουτοτρόπως, λέγει, τὸ ψωμὶ θέλει γίνει λευκότερο καὶ θρεπτικώτερο. Ἡ γνώμη τοῦ διασήμου χημικοῦ συμφωνεῖ μὲ ὅσα ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως τῆς ζακχάρεως ἡ ὁποία δίδει τόνωσιν καὶ τροφήν, καὶ προστιθεμένη εἰς τὸ ψωμὶ θέλει καταστήσῃ τοῦτο ἔτι τελειοτέραν τροφήν.

—Τὸ περὶ κοκεταρίας ἄρθρον τῆς Λομπρόζο.

Τὸ περὶ κοκεταρίας ἄρθρον τῆς Κας Πάολας Λομπρόζο τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνεγνώσθη μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐννοεῖται, προπάντων ἀπὸ τὰς ἡμετέρας Ἀτθίδας εὑρούσας ἔξοχον ὑπερασπίστριαν τῆς φιλαρεσκείας. Αἱ νέαι ἐγγραφόμεναι συνδρον μήτριαι θέλουσι λάβει, τῇ αἰτήσει των, τὸ φύλλο-τὸ περιέχον τὴν ὡραίαν πραγματείαν.

—Ὁ Σημαντήρ....τοῦ κ. Σημαντήρα.

Ο κ. Σημαντήρας εἶναι ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐδημοσίευσε εἰς ἓν τῆς φύλλον «Ἀκροπόλεως» τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἄρθρον περὶ τῶν μέσων δι' ὧν κατὰ τὴν γνώμην του ἤθελον διορθωθῇ τὰ κακῶς κείμενα. Κατὰ τ'ν κ. Σημαντήρα μία θεραπεία ὑπάρχει· ἡ ἐξαιρετικὴ δρᾶσις ἐκ μέρους τῆς Βασιλείας διαλυούσης ἐπανειλημμένως τὴν Βουλὴν ἕως ὅτου συνετισθῇ καὶ διορίζουσα τῆς ἀρεσκείας της Ὑπουργοὺς ἐχθροὺς τῆς συναλλαγῆς κτλ...

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Σημαντήρα ἐσχολιάσθησαν ποικιλοτρόπως ὑπὸ τοῦ τύπου, κατὰ τὸ πλεῖστον αὐστηρῶς.

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Προέδρου ἀντικατοπτρίζουν ἁπλῶς τὴν ἀπαισιόδοξον ψυχολογικὴν κατάστασιν τὴν βλέπουσαν τὰ **πάντα** μαῦρα εἰς τὴν χώραν μας, ἐτὴν ὁποίαν ἐδημιούργησε μέρος τοῦ τύπου, καὶ ζητοῦσαν τὴν θεραπείαν τῶν κακῶς κειμένων διὰ τῆς χειροτερεύσεως τῆς κατασάσεως.

Ἐάν, τῷ ὄντι, λαὸς ἐλεύθερος τῶν τυχῶν του, μὲ τὴν γενικὴν ψηφοφορίαν δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ τὴν εὐδαιμονίαντου, πῶς θὰ τὴν ἀπέκτα ἐμπιστευόμενος τὰς τύχας του εἰς μίαν ὀλιγαρχίαν τῆς αὐτῆς ποιότης ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ; Διότι ποῖος ἐγγυᾶται ὅτι εἶναί τις εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀρίστους καὶ ὅτι οἱ ὀλίγιστοι ἄριστοι θὰ εἶχον τὴν πεῖραν καὶ τὴν προθυμίαν νὰ ἀναλάβωσι διοικητικὰ καὶ μεταρριθμικὰ καθήκοντα;

Καὶ ἔπειτα, ὁ λαὸς αὐτὸς ὁ στέρξας ἀπὸ 30 αἰῶνας καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς δουλείας (ὅρα διάλεξιν Μπὲρλ ὑφ' ἡμῶν δημοσιευθεῖσαν), μόνον αὐτόνομον διοίκησιν θὰ εἶναι τόσον πειθήνιος εἰς τὰ πειράματα τὰ ὁποῖα προτείνει ὁ κ. Σημαντήρας;

—Τί μέλλει γενέσθαι;

Τί μέλλει γενέσθαι; Πρῶτον νὰ λείψουν αἱ μεμψιμοιρίαι, καὶ περισσοτέρα ἐργασία. Ἂς δημιουργηθῇ ἀτμόσφαιρα αἰσιοδεξίας τωνώνουσα τὸ πατριωτικὸν συναίσθημα τῶν πολιτῶν. Πρὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου ἢ ἐκ παραλλήλου ἂς ἀρχόμεθα ἀπὸ ἁπλούστερα.

Ἀπὸ τὰ ὑγιεινὰ μέτρα τῶν πόλεων, ἀπὸ ὅλα τὰ **μικρὰ** αὐτὰ μέσα τῆς κοινωνικῆς εὐμαρείας τὰ ὁποῖα προστιθεμένα κάθε στιγμὴν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον σᾶς κάμνουν νὰ μὴ βλασθημῆτε τὸν τόπον ποῦ εὑρίσκεσθε. Θέλετε ἓν ἐλάχιστον παράδειγμα; Ἐδοκιμάσατε ποτὲ νὰ ταχυδρομήσετε μίαν ἐπιστολήν; Ἐπετύχατε ποτὲ νὰ ἀγοράσετε τὸ γραμματόσημον ποῦ σᾶς χρειάζεται μὲ τὸ **μόνον** ταχυδρομικὸν γραφεῖον ἐπὶ πληθυσμοῦ 175 χιλιάδων κατοίκων;

Δὲν ἔχομεν δικαιοσύνην; Καὶ ποιὸς ἐμποδίζει τοὺς δικαστὰς νὰ τὴν διανέμουν; Τοὺς διδάσκοντας νὰ κάμουν τὸ καθῆκον τους; καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους; Καὶ τὰ σωματεῖα, καὶ αἱ λαϊκαὶ Ἑταιρεῖαι διατὶ δὲν συσκέπτονται νὰ ἐπιβάλλουν τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς εἰς τοὺς πολιτευομένους; Ὅλα ταῦτα εἶναι δύσκολα, καὶ χρειάζεται ἀγωγὴ πολλῶν γενεῶν ἐὰν περιμένομεν νὰ γινώμεθα αὐτοδίδακτοι. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν ἄλλαι κοινωνίαι πλέον ἡμῶν προηγμέναι εἰς τὸν πολιτισμόν.

Διατὶ τὰ σωματεῖα δὲν στέλλουν ἐπιτροπὰς κατ' ἔτος εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον πρὸς μελέτας; Καὶ ἕκαστον ἔπειτα νὰ ἐργάζεται εἰς τὸν κύκλον του:

Πρὸ παντὸς ἂς ληφθοῦν μέτρα ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ αὐτῆς τῆς κοινωνίας πρὸς ἐπαύξησιν τῆς εὐμαρείας τῶν πολιτῶν, διὰ τῆς καλλιτερεύσεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς προσελκύσεως ξένων περιηγητῶν εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τῶν κλασσικῶν ἀναμνήσεων καὶ τοῦ ἐξαισίου κλίματος, διότι ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ **γρίνια**, ἡ ἀδυναμία πρὸς τὸ πράττειν τὸ καλὸν, εἶναι πρὸ παντὸς ἀποτέλεσμα τῆς φτώχειας. Λάβετε παράδειγμα αὐτὸν τὸν τύπον. Ἡ ἀπαισιοδοξία ἑκάστου φύλλου εἶναι κατ' εὐθὺν λόγον τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως!

Καμπόσα λάθη.

Εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ 1907 τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν παρεισέφρισσαν λάθη τινά. Ἐτυπώθη περὶ **μαροκινῶν** ὑποθέσεων ἀντὶ **μακρινῶν** καὶ ἐκεῖ ὅπου γίνεται λόγος περὶ Περσίας **ἐτελοῦντο** τὰ πρῶτα βήματα ἀντὶ· **ὑπειλοῦντο.**

Σταχυολόγος

Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

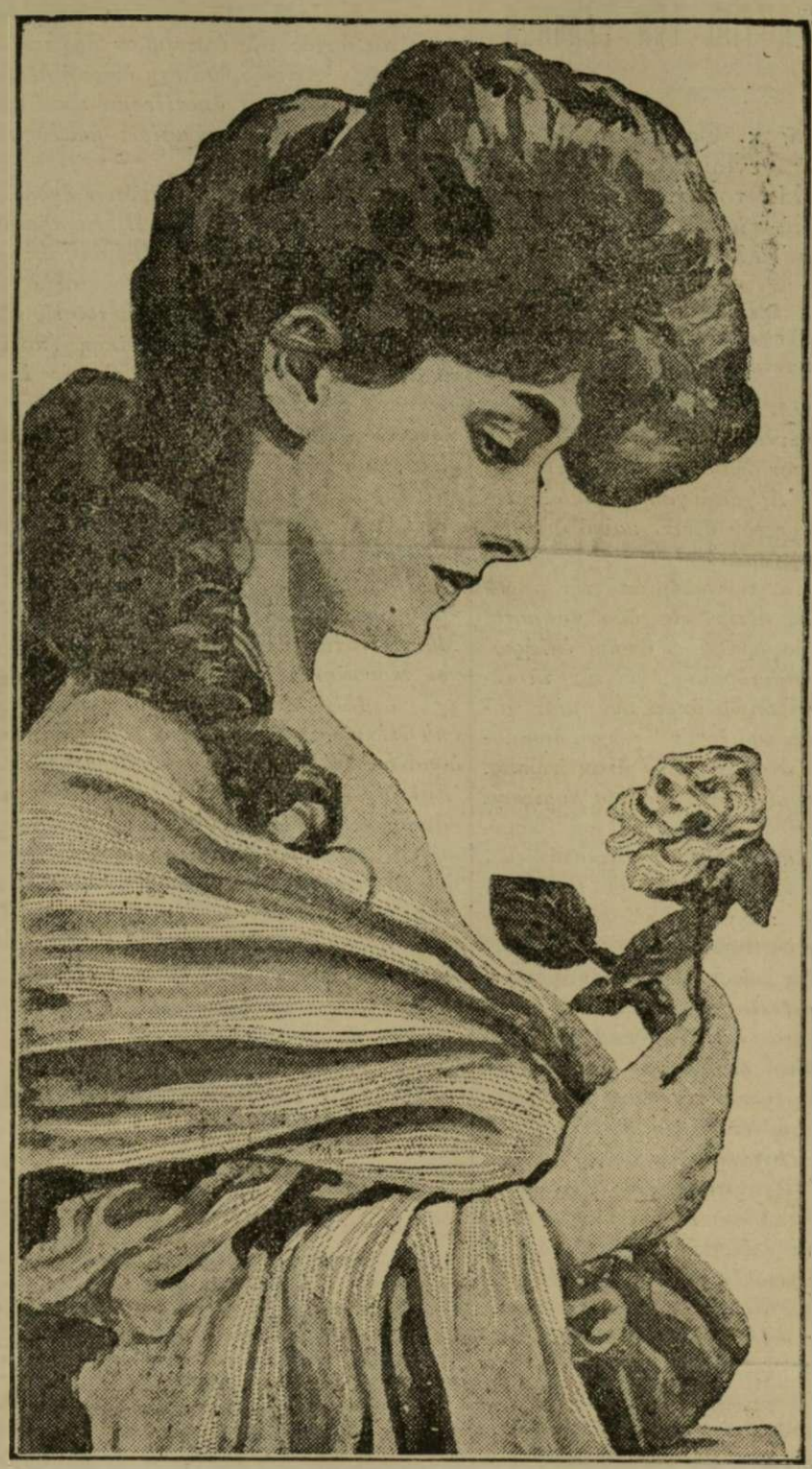

Η ΩΡΑΙΑ ΕΒΕΛΙΝΑ ΝΕΣΜΙΤ

(Σύζυγος τοῦ Θώου)—Τὸ μῆλον τῆς ἔριδος

Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΟΥΑ·Ι·Τ

Ὁ φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θώου ἐραστὴς

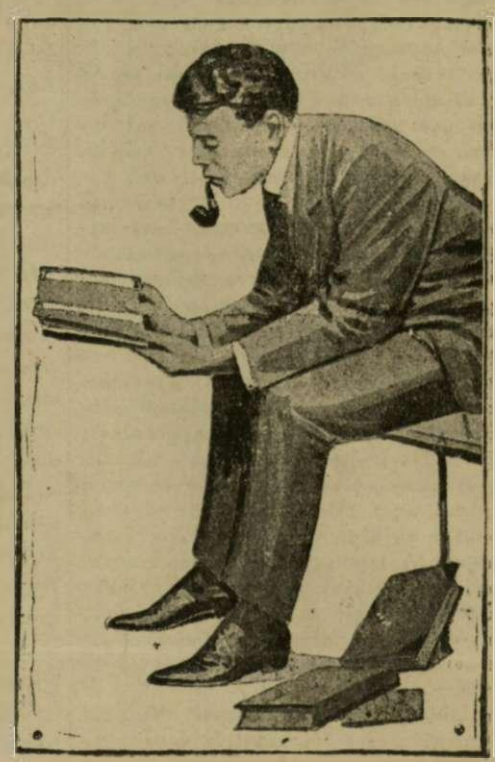

Ο ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ ΦΟΝΕΥΣ ΘΩΟΥ

Εἰς τὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς του

Ἐπανελήφθη ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου τῆς Νέας Ὑόρκης ἡ πολύκροτος αὕτη δίκη, ἡ ὁποία ἀπὸ δύο σχεδὸν ἐτῶν κρατεῖ εἰς συγκίνησιν ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ ἑκατομμυριοῦχος Θώου ἐφόνευσεν ἐν τῷ κήπῳ ἑνὸς θεάτρου, τὸν ἑκατομμυριοῦχον ἐπίσης μηχανικὸν Οὐάϊτ, ὑπερασπιζόμενος τὴν τιμὴν τῆς συζύγου του τῆς ὡραίας Ἐβελίνας, ἡ ὁποία πρὸ τοῦ γάμου της μὲ τὸν Θώου, ἠθοποιὸς οὖσα εἶχε γνωριμίας μὲ τὸν Οὐάϊτ. Ὁ τελευταῖος καὶ μετὰ τὸν γάμον τὴν ἐκυνηγοῦσε! Ἐντεῦθεν τὸ φονικὸν δρᾶμα. Ἀλλ' εἶνε φόνος ἢ ἀναίρεσις; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Διότι ἂν ἀποδειχθῇ φόνος, ὁ Θώου θὰ καθίσῃ εἰς τὴν θανατηφόρον ἠλεκτρικὴν ἕδραν! Τὰς σπουδαιοτέρας λεπτομερείας θὰ μεταφέρωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀληθείας».

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

Ὁ πολυάριθμος στρατιωτικὸς κόσμος καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁ παρακολουθῶν τὴν «Ἀλήθειαν» καθὼς καὶ ὅλος ὁ εὐρύτατος κύκλος τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Πανελληνίου ἀναγνωστῶν τοῦ φύλλου τούτου, ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐξετίμησαν τὴν μὲ τόσην δύναμιν παρατηρήσεως, ἐλέγχουσαν ὀξύτητα σπανίαν στρατιωτικοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ στρατιωτικοῦ πνεύματος, καὶ μὲ τόσον ἀξιέπαινον θάρρος γνώμης ὡς καὶ μὲ τόσην ἔξαρσιν ὕφους καὶ ἀπὸ βαθύτατον καὶ εἰλικρινῆ πόνον πρὸς τὸ ἐθνικὸν στράτευμα— τὴν ὡραιοτέραν τοῦ Ἔθνους ἐλπίδα — ἐμπνευομένην μελέτην περὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου, τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν κάλαμον δεινοῦ ἀληθῶς στρατιωτικοῦ ἡμῶν συνεργάτου. Ἦτο μία ἀπὸ περιωπῆς καὶ ἀνωτέρα οἱωνδήποτε προσώπων, ἐμπνευσμένη ἀληθῶς κριτικὴ τῶν ἀσκήσεων αὐστηρὰ μὲν καὶ φωτεινὴ-ἐνιαχοῦ καίουσα-ἀλλὰ δικαία καὶ ἀμερόληπτος κριτικὴ τῶν ἀσκήσεων. Ἦτο μία ἀναπαλλομένη ἀπὸ τὸν ἀκραιφνέστερον πατριωτισμὸν καὶ εὔγλωττος συνηγορία ὑπὲρ τῆς δημιουργίας ἐθνικοῦ στρατοῦ καὶ μία ἔντονος καὶ ἀληθῶς ὀλύμπιος διαμαρτυρία καὶ κραυγὴ ἀγανακτήσεως καθ' ὅλου τοῦ στρατιωτικοῦ παρασκηνιακοῦ παρασιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερε εἰς τὸ 1897 καὶ ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς χειρότερον ἀκόμη 97, ἂν μὴ ἀμειλίκτως ἀνασπασθῶσιν αἱ ρίζαι του.

Ἡ «Ἀλήθεια» χαίρει ὅτι ἡ ἰσχυρὰ αὕτη φωνή, ἡ ὁποία ἀπὸ τῶν στηλῶν της ἐτάραξε μὲν πολλὰς ἠχοῦς, ἀλλὰ καὶ μετέδωκε πολλοὺς σπινθῆρας εὐέλπιδος ἐργασίας θὰ ἐξακολουθήσῃ ν' ἀπευθύνεται πρὸς τὸν στρατὸν καὶ πρὸς τὸ Ἔθνος ὅλον διὰ τακτικῆς ἐρεύνης καὶ ἐξετάσεως ὅλων τῶν στρατιωτικῶν μας ζητημάτων, διὰ τῆς ἐπισταμένης στηθοσκοπήσεως ὅλης ἡμῶν τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς. Οὐδὲν καὶ τὸ ἐλάχιστον θὰ μείνῃ ἀσχολίαστον, ἀνεξέταστον. Ἐφ' ὅλων ὁ στρατιωτικὸς συνεργάτης τῆς «Ἀληθείας» θὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του, προκαλῶν οὕτω πᾶσαν μεταξὺ τῶν στρατ. κύκλων συζήτησιν ἐπὶ σκοπῷ διαφωτίσεως τῶν ζητημάτων καὶ συντελῶν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς ὑγιεστέρας γνώμης μεταξὺ τοῦ Ἔθνους. Διότι τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν ζήτημα καὶ πάντων αἱ προσπάθειαι πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὸν διαφωτισμὸν τοῦ Ἔθνους, καὶ εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΙΟΥ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Στόμιον ὅτι οἱ κάτοικοι ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων ὡς πρὸς τὸ δυνατὸν τῆς ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ τὸν περίφημον ἱερέα ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν ἡρωϊκὸν μέτρον ἀποκλείσαντες αὐτὸν πάσης μεθ' ἑαυτῶν ἐπικοινωνίας καὶ

ΕΙΣ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

Σειρὰ πολιτικῶν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον

Ο ΛΑΟΣ — Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

—ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ
—ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
—Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΕ ΦΩΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Βασίλειος Τσαπραλῆς τέως εἰσπράκτωρ τῆς «Ἀληθείας» καταγγελθεὶς ἐπὶ ὑπεξαιρέσει τῶν εἰσπράξεων τοῦ φύλλου παρεπέμφθη ὑπὸ τῆς ἰσαγγελίας δι' ἀπ'εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ὁρισθείσης τῆς δίκης του τῇ 18ῃ τρ. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν μετὰ τῆς «Ἀληθείας» συναλλασσομένων.

δοσοληψίας καὶ ἀρνούμενοι νὰ παράσχουν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἐλαχίστην συνδρομὴν καὶ τροφήν Οὕτω ἐλπίζουν νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν ν' ἀπέλθῃ ἀλλοῦ πρὸς ἀναζήτησιν ἄρτου! Ἐξ ἄλλου ἐλάβομεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐπιστολὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Κορινθίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐκθέτουσαν τὰ κατ' αὐτὸ ὑπὸ ἄλλην ὄψιν, ἣν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣΣΗΣ ΡΙΑΝΚΟΥΡ

Ἀληθῶς ἀνεκτίμητος καὶ πλέον ἢ ἡγεμονικὴ, ἐθνικωτάτη δὲ ἡ προχθεσινὴ πρὸς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον δωρεὰ τῆς ὑπερόχου δεσποίνης Λουΐζης Ριανκούρ, τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας σεμνύνεται δημοσιεύουσα σήμερον ἐν τῇ α'. αὐτῆς σελίδι ἡ «Ἀλήθεια». Ἀντικείμενον τῆς δωρεᾶς εἶνε πλουσιωτάτη καὶ σπανιωτάτη συλλογὴ Βυζαντινῶν νομισμάτων, τῶν ὁποίων κατὰ τὰ 4/5 ἐστερεῖτο τὸ ἰδικόν μας Νομισματικὸν μουσεῖον. Τὴν συλλογὴν ταύτην εἶχε ἡ χήρα τοῦ ἄλλοτε Ρώσσου προξένου Τρογιάνσκη παρὰ τῆς ὁποίας ἀντὶ μεγάλου ποσοῦ ἀγοράσασα αὐτὴν ἡ κυρία Ριανκοὺρ ἐδώρησεν εἰς τὸ Ν. Μουσεῖον. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ συλλογὴ ἀπὸ 192 χρυσᾶ, 74 ὀργυρᾶ καὶ 264 χαλκᾶ νομίσματα, ἀντιπροσωπεύοντα πάντας τοὺς ἀπὸ Μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἁλώσεως αὐτοκράτορας καὶ Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Θεσσαλονίκης, Νικαίας, Τραπεζοῦντος.

Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «Συλλογὴ Λουΐζης Ριαγκούρ», θὰ ἐκτεθῇ δὲ εἰς κοινὴν θέαν ἀπὸ αὔριον ἐν τῷ Μουσείῳ.

Χιόνι!

Ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν χιονίζει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὁ καιρὸς ὅμως γλυκὺς διὰ τὸ μὴ φυσᾶν βορριᾶν! Αἱ Ἀθῆναι χιονόλευκοι, αἰθέριαι!

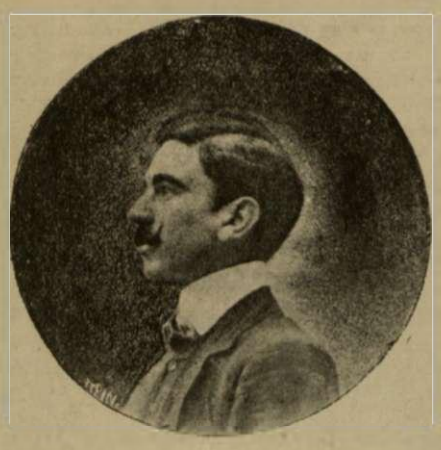

ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σπουδαστὴς τοῦ Δικαίου

Ἡ «Ἀλήθεια» τοῦ λήξαντος ἔτους, τοὐλάχιστον κατὰ τὴν 2αν αὐτοῦ ἑξαμηνίαν ἀδύνατον νὰ ἐννοηθῇ χωρὶς τὸ ἐνεργώτατον καὶ ἀληθὲς καλλιτεχνικὸν μέρος τοῦ εὐγενῶς προσφερομένου νεαρωτάτου ὅσον καὶ πολυτιμωτάτου αὐτῆς συνεργάτου, τοῦ κ. Χρήστου Δ. Δημητρακοπούλου.

Τὰ μεγαλείτερα Ἀθηναϊκὰ καὶ Πειραϊκὰ ἢ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος Ἑλληνικὰ γεγονότα ὅσα παρήλασαν εἰκονογραφημένα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀληθείας» τὰς ἐξόχως ζωντανὰς καὶ πιστὰς καὶ ἀριστοτεχνικὰς εἰκόνας των ὀφείλουν εἰς τὸ ἐμπνευσμένον καλλιτεχνικὸν τάλαντον τοῦ φίλου κ. Δημητρακοπούλου. Ἀπαράμιλλος καὶ ἀνυπέρβλητος προπάντων ἦτο ἡ ἐπιτυχία του—ἀληθὴς θρίαμβος—ὅταν μὲ τὴν φωτογραφικήν του μηχανὴν ἐπὶ ἡμέρας παρακολούθει τὰς μεγάλας ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ ἀκούραστος, πεινῶν καὶ διψῶν πολλάκις, ἀλλὰ καὶ μόνον τότε κατασιγάζων τὴν πεῖναν του καὶ τὴν δίψαν ὅταν ἐξήν λει τὰς δωδεκάδας τῶν φωτογραφ. πλακῶν του ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ το τελειότερον εἰκονογραφημένον πανόραμα τῶν ἀσκήσεων, ἀληθῆ κινηματογράφον, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἀληθείας» ἐξέπληξε, ἐγοήτευσε καὶ ἐνεθουσίασε τὸ ἑλληνικὸν κοινόν· διότι θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας καὶ ἰδίᾳ ὁ στρατιωτικὸς κόσμος τ' ἀνεφίκτου τελειότητος φύλλα τῆς «Ἀληθείας» εἰς τὰ ὁποῖα ἀπεκρυσταλλοῦντο ὅλαι αἱ φάσεις τῶν μεγάλων ἀσκήσεων. Παρουσιάζουσα σήμερον ἡ «Ἀλήθεια» πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς τὴν συμπαθῆ εἰκόνα τοῦ κ. Χρ. Δημητρακοπούλου ἐκπληροῖ κατ' ἐξοχὴν εὐχάριστον καθῆκον παρ' ὅλον τὸν κίνδυνον ὃν διατρέχει νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην φιλτάτου αὐτῆς συνεργάτου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπωφελεῖται τῆς εὐκαιρίας ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὑπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

Τὸ ἄνθος τῆς κοινωνίας τοῦ Στρασβούργου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν γάμων. Δὲν ἐλησμονήθη ἡ καλὴ Βλούμενβαχ, ἀλλ' ἡ Κλαίρη ἐλυπήθη διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Ἄδδας της ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ προσληφθῇ ὡς *τιμητικὴ δεσποινίς*. Ὁ ἐφημέριος καὶ ἡ γυναῖκά του ἦλθον ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀλλ' ἡ Ἄδδα εἶχε δικαιολογηθῇ μὲ ὀλίγας γραμμὰς λέγουσα ὅτι ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ μίαν ἡμικρανίαν.

Ὁ ἰατρὸς ἔδωσεν ὀλίγην προσοχὴν εἰς τὴν εἴδησιν σκεπτόμενος τὸ γαμήλιόν του ταξείδιον.

Ἔλαβεν ἄδειαν ἑνὸς μηνὸς καὶ ἐσκέφθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Γερμανίαν. Τὰ ταξείδια αὐτὰ εἶναι θελκτικά, ἀλλὰ δὲν αὐξάνουν διόλου τὰς γνώσεις τῶν περιηγητῶν. Διέρχεσθε τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἀριστουργήματα, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰς πινακοθήκας χωρὶς νὰ ἴδητε ἄλλο τι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας. Εἰς μάτην ἐκτυλίσσεται εἰς τὸ βάθος τοῦ θεάτρου τὸ ὡραιότερον καὶ ποικιλώτερον τῶν θεαμάτων. Ἡ προσοχὴ τῶν θεατῶν συγκεντροῦται ἐπὶ μικροῦ προσώπου, τοῦ ἔρωτος, ὁ ὁποῖος κατέχει ὅλην τὴν σκηνήν.

Ὅταν οἱ σύζυγοι Μαρσὰλ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Στρασβοῦργον, δὲν ἀπέκτησαν ἴσως πολλὰς γνώσεις περὶ τῆς βασιλικῆς πινακοθήκης τῆς Δρέσδης ἢ περὶ τῆς Γλυπτοθήκης τοῦ Μονάχου, ἀλλὰ ἐγνώριζον καλὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ ἐλατρεύοντο. Ὁ ἕνας δὲν εἶχε πλέον μυστικὰ διὰ τὸν ἄλλον.

Μόνον ὅτι ὁ ἰατρὸς δὲν ἐδιηγήθηκε εἰς τὴν κυρίαν του τὴν μικρὰν ἀποτυχίαν του τῆς οἰκογενείας Κόλβ. Ἐὰν δὲν ὡμίλησε τίποτε περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, εἶναι διότι τὴν εἶχε λησμονήσει καθ' ὁλοκληρίαν. Τὸ πρᾶγμα εἶχε ἄλλως διαρκέσει τόσον ὀλίγον! Καὶ εἶχον περάσει ἔκτοτε τόσα πράγματα! Ὁ ἄσπλαχνος ἐγωϊσμὸς τῆς παρούσης εὐτυχίας ἔσπρωχνε ὅλας τὰς ἄλλας ἀναμνήσεις εἰς μυθικὰς ἀποστάσεις. Ἡ Ἄδδα Κόλβ! Ποία Ἄδδα! Εἶχε περάσει ἕνας αἰὼν ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἀφ' ὅτου δὲν εἶχε συναντήσει πλέον αὐτὴν τὴν νέαν!

Ἀλλ' ἡ Ἄδδα Κόλβ ἐνθυμεῖτο ἀκόμη. Ἡ μόνη της ἀσχολία κατὰ τὴν εὐτυχῆ αὐτὴν τριμηνίαν ὑπῆρξεν ὁ πόνος.

Ἡ τύχη τῶν κορασίων των εἶνε πολὺ ἀθλιεστέρα ἀφ' ὅτι νομίζομεν. Ἰδοὺ ἓν ὡραῖον πλάσμα, εἰλικρινές, γλυκύ, ἀγαπῶν, ποῦ κατεκτήθη ἀπὸ μίαν ἔντιμον συμπάθειαν. Ἀγαπᾷ καὶ ἔχει λόγους νὰ νομίζῃ ὅτι ἀνταγαπᾶται, ἀλλὰ τὰ ἤθη μας δὲν τῆς ἐπιτρέπουν νὰ φανερώσῃ τὸ αἴσθημά της. Ἡ τύχη της εἶναι νὰ παρατηρῇ, νὰ περιμένῃ καὶ νὰ σιωπᾷ. Καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς της θὰ τὴν κατηγόρουν ὡς ἀναίσχυντον ἂν ἐξεμυστηρεύετο μαζύ τους. Τὸ διήγημά μου δὲν εἶναι ἐξαίρεσις. Κάθε πατέρας, κάθε μητέρα, ἐν Γαλλίᾳ τοὐλάχιστον, κρύπτουν ἀπὸ τὰς κόρας των τὰς αἰτήσεις εἰς γάμον αἱ ὁποῖαι δὲν ἀρέσκουν προηγουμένως εἰς τὴν οἰκογένειαν. Φοβοῦνται μὴ αἱ τρυφεραί των καρδίαι κατακτηθῶσι ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴν συμπάθειαν πρὸς ἄτομον, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἀπωθοῦν εἴτε λόγῳ συμφέροντος, εἴτε δι' ἰδιοτροπίαν ἢ διὰ προλήψεις. Καὶ ἡ ψευδὴς αὐτὴ σύνεσις φέρει εἰς παρεξηγήσεις ὁμοίας τῆς ἑπομένης.

Ἡ Ἄδδα εἶχε τύχῃ νὰ ἴδῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον τὴν συνάντησιν τοῦ θείου της μετὰ τοῦ καθηγητοῦ, καὶ εἶχε λάβει τὴν προαίσθησιν σημαντικοῦ τινος γεγονότος. Ὁ Μαρσὰλ ἦτο πράγματι ἐνδεδυμένος κατ' ἄλλον τρόπον τοῦ συνήθους καὶ ἐφαίνετο συγκεκινημένος. Αἱ νέαι ἔχουν τὸ δαιμόνιον τῆς παρατηρητικότητος ὅταν πρόκειται περὶ τῆς καρδίας των. Ἐπὶ μίαν ὥραν ἐπερίμενε μετ' ἀνυπομονησίας μνησικακοῦσα κατὰ τοῦ θείου της ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσε τὸν Ἐρρῖκον της κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Τέλος τὸ ρόπτρον τῆς θύρας τὴν ἔκαμε νὰ σκιρτᾷ εἰς τὸ παράθυρόν της· φεῦ! δὲν ἦτο ὁ Ἐρρῖκος· ἦτο ὁ θεῖος ὁ ὁποῖος ἐπέστρεφε. Ἔτρεξε εἰς συνάντησίν του. Αὐτὸς τὴν ἠσπάσθη βιαστικὰ, ἐμβῆκε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐφημερίου καὶ ἔκλεισε ἑρμητικῶς τὴν θύραν. Ἡ Ἄδδα ἀνέβηκε εἰς τὸ δωμάτιόν της ἑτοίμη νὰ καταβῇ ἅμα τὴν ἔκραζον, διότι ἦτο βεβαία ὅτι συνεζήτουν περὶ τοῦ μέλλοντός της. Ἀλλ' ὁ ἐφημέριος δὲν τὴν ἐζήτησεν· ἐβγῆκε μὲ τὸν βυρσοδέψην. Πηγαίνουν νὰ εὕρουν τὸν Ἐρρῖκον ἐσκέφθη.

Ἀλλὰ δὲν ἦλθε οὔτε μόνος, οὔτε συνωδευμένος. Ἡ πτωχὴ Ἄδδα τὸν ἐπερίμενεν τοῦ κάκου ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ βράδυ, στὸ τραπέζι, κανένας λόγος· ὅλοι ἔδειχνον τὴν συνήθη φυσιογνωμίαν των, ἐκτὸς τῆς Ἄδδας ἡ ὁποία ἐγελοῖ σε διὰ κάθε τι διὰ νὰ κρύψῃ τὴν λύπην της· τέλος μετὰ τὸ δεῖπνον προσῆλθον οἱ οἰκογενειακοὶ φίλοι· ὅλοι ὑπῆρξαν ἀκριβεῖς ἐκτὸς τοῦ ἰατροῦ καὶ διὰ μισαρὰν σύμπτωσιν κανεὶς δὲν εἶπε λέξιν δι' αὐτόν. Ἡ πτωχὴ νέα ἔλεγε μόνη εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας της· «Θεέ μου, πόσον ὁ κόσμος εἶναι ἐγωϊστής· δὲν θὰ μοῦ κάμῃ κανεὶς τὴν ἐλεημοσύνην νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά του».

(Ἕπεται συνέχεια)

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

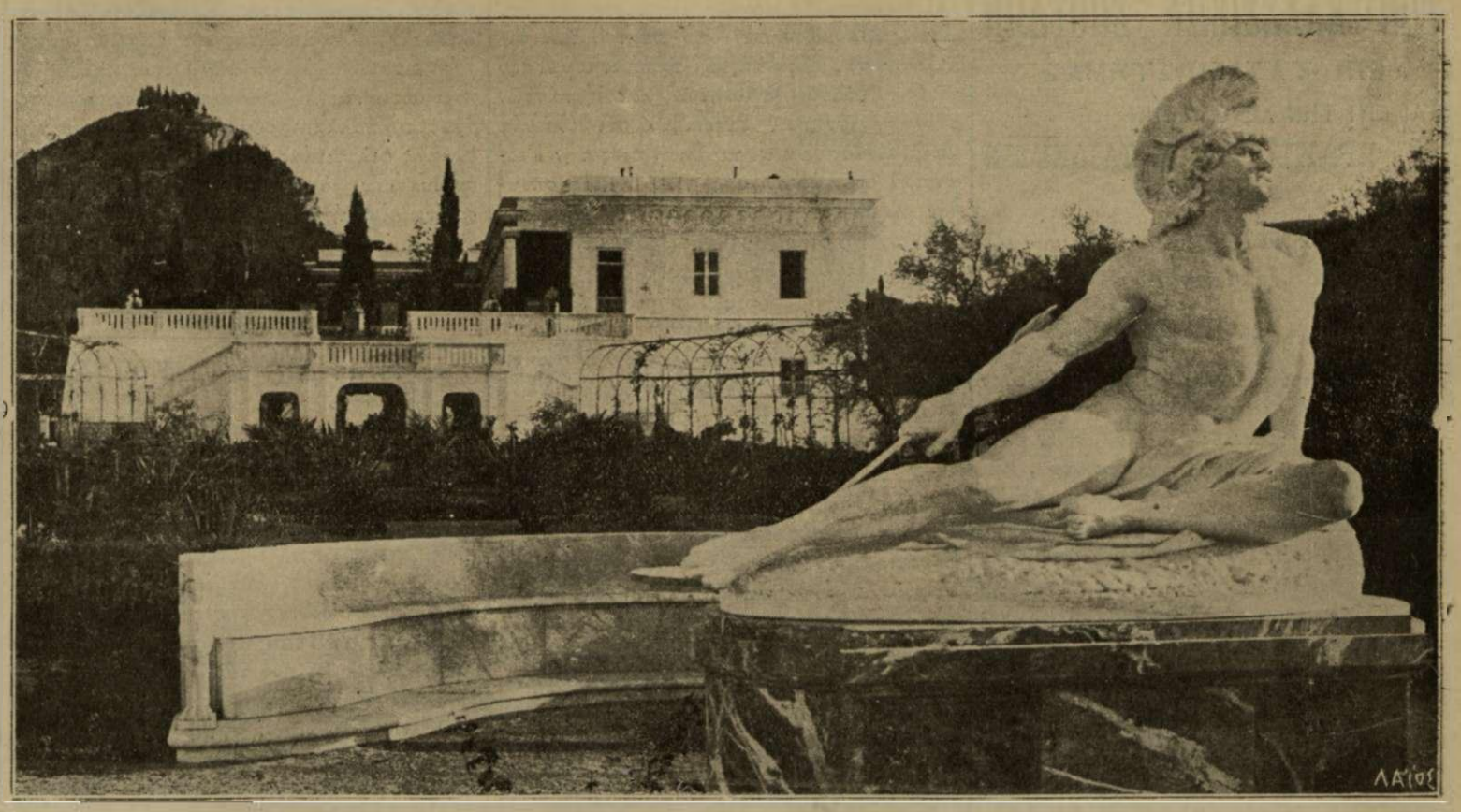

Μαγευτικὴ ἄποψις τοῦ Ἀχιλλείου μὲ τὸ ἐν τῷ κήπῳ ἄγαλμα τοῦ Ἀχιλλέως θνήσκοντος.

Πυρετωδῶς διεξάγονται αἱ προετοιμασίαι εἰς τὸ Ἀχίλλειον διὰ τὴν μετὰ δύο μῆνας ἄφιξιν τοῦ Κάϊζερ μετὰ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκογενείας.

ΤΟ ΔΙΚΕΦΑΛΟΝ ΤΕΡΑΣ

Ὁ ἀρνησίπατρις **Ρίζος** *ἢ* **Ριζῶφ**

Κομιτατζὴς ἐν Μακεδονίᾳ

Πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Ἀθήναις.... ὅπου βέβαια δὲν θὰ πατήσῃ!

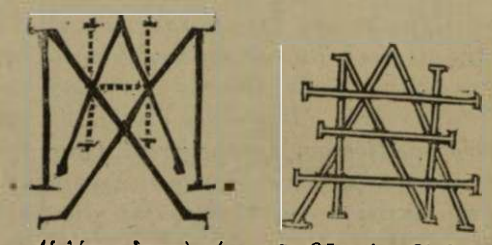

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 25 τρέχ. Θὰ δημοσιευθῶσι τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν αἱ λύσεις τῶν προηγουμένων γρίφων καὶ μονογραμμάτων μὲ τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Κούσουλα ἐν Πειραιεῖ

Ἀνάπτυξις τῶν ἐπιστημῶν

Καὶ νῦν προβαίνοντες εἰς τὴν σύντομον ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ μετὰ τὸ τέλος τοῦ μεσαίωνος, καθ' ὃν εἴδομεν πῶς εἶχεν ἡ ἀνθρωπότης, καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἡ Ἰταλία ἀπέβη ἡ μόνη καὶ κυρία ἑστία τῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῶν νεωτέρων χρόνων, τὴν ἀπὸ τοῦ 1500 καὶ ἐφεξῆς καθ' ἣν ἱδρύθησαν, ὡς εἴπομεν, τὰ ἀξιολογώτερα Πανεπιστήμια καὶ Ἀκαδημίαι τῆς Εὐρώπης· ἔκτοτε ἔχομεν τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν, ἔκτοτε ἔχομεν τὴν βαθμιαίαν ἐξάπλωσιν τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις εἶνε ἀπότοκος τῆς προαγωγῆς καὶ ἐξαπλώσεως ἐκείνων, μάλιστα δὲ τῆς Φιλολογίας, ἀλλ' ἔκτοτε ἔχομεν σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι καὶ τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τεχνῶν, ἔχομεν ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πορισμάτων τῶν ἐπιστημῶν ἐπὶ τὰ πρακτικὰ λεγόμενα ἐπαγγέλματα. Πρόκειται ὅμως, ὡς προεξεδηλώσαμεν, νὰ ἀποδείξωμεν εἰσέτι ὅτι καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα εἶνε ἔργα τοῦ κλασσικισμοῦ ἤτοι τῆς φιλολογίας τῶν ἐνδόξων, ἥτις οὐ μόνον ὑπό τινων νῦν θεωρεῖται ὡς ὅλως περιττὴ ἀλλὰ καὶ ποικιλοτρόπως ἐπιβλαβής.

Ἐπειδὴ ἡ ἀρχαία γραμματολογία τῶν ἐνδόξων ὑπῆρξε ἡ μήτηρ καὶ ἡ τροφὸς ἁπασῶν τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς θὰ τηρήσωμεν τὴν ἱεραρχίαν ταύτην ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐνδόξου φιλολογίας καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἐκείνου, ὅπερ ἐτελειοποίησε τὰς ἀξιολογωτέρας περὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου θεωρίας, αἵτινες προέκυψαν ἀπὸ τῶν προόδων τῶν ἐπιστημῶν, διὰ τῆς συστάσεως τὸ πρῶτον τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, καὶ ἐν ᾧ πλείστης τιμῆς ἔτυχε ἡ σπουδὴ τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος, ἀπὸ τῆς Γερμανίας.

Ἐν Γερμανίᾳ λοιπὸν ἐνωρὶς ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαιότητος ἔπηξε τὰς ρίζας αὐτῆς δι' εὐτυχῶν ἐνεργειῶν φιλοτίμων ἀνδρῶν, ὁποῖοι ὑπῆρξαν ὁ *Οὐλερῖχος Οὔττενος* (1488 — 1523) διδαχθεὶς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐνθέου ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος ζήλου ἐκεῖθεν ἐμφορηθεὶς ἐνεφύσησεν αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς ἐλευθερίους τῆς ἐποχῆς του ἄνδρας μεθ' ὧν ἤρχετο εἰς συνάφειαν. Ὁ *Κοποίων*, ὅστις, ὡς εἴπομεν, ἔσχε διδάσκαλον τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Δημ. Χαλκοκονδύλην, ἀπέβη διδάσκαλος καὶ φιλόσοφος διδάξας ἐν Βασιλείᾳ, Ἰγγολστάδῃ καὶ Τυβίγγῃ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἀγωνισθεὶς εὐδοκίμως πρὸς τοὺς Δομινικανοὺς ἐν Κολωνίᾳ. Ὁ *Ἔρασμος* ἐκ Ροττερδάμης δεινὸς λατινιστὴς καὶ ἐκδότης πολλῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων. Οἱ δύο οὗτοι εἶνε οἱ μαθητεύσαντες, ὡς προείπομεν, παρὰ τῷ Δημ. Χαλκοκονδύλῃ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ τῆς Φλωρεντίας καὶ ἐπανελθόντες εἰς Γερμανίαν ἐχρησίμευσαν ὡς πρόδρομοι τοῦ *Μελάχθονος* καὶ *Λουθήρου*, εἰς οὓς ὀφείλονται ἔνθεν μὲν ἡ βελτίωσις τῶν σχολείων, τῆς διδακτικῆς μεθόδου καὶ καθ' ὅλου αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Γερμανίᾳ, ἔνθεν δὲ ἡ μεγάλη μεταρρύθμισις, ἥτις ἐκ θεμελίων ἀνέτρεψε τὸν ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Ὁ *Μελάγχθων* πλὴν τῶν πολυαρίθμων ἐκδόσεων ἐνδόξων συγγραφέων συνέταξε καὶ Ἑλληνικὴν Γραμματικήν, ἔσχε δὲ καὶ πολλοὺς μαθητάς, ἐξ ὧν ὁ *Καμεράριος* σφόδρα συνεβάλετο εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν σχολείων. Τὰ ὀνόματα τῶν *Ἱερωνύμου Βολφίου*, *Συλβούργου*, *Πόρτου*, *Ταουμβάννου*, *Γρυτέρου*, τοῦ γραμματικοῦ *Γασπάρου Σκιοππίου*, τοῦ ἐπεξεργαστοῦ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας *Κελλαρίου*, τοῦ *Λεϊβνιτίου* σπουδαίως ἐπιδράσαντος δι' εὐστόχων φιλολογικῶν μελετῶν, τοῦ μεγαλοφυοῦς κριτικοῦ *Κόρτου*, τοῦ λεξικογράφου *Δαμμίου*, τοῦ ἱδρυτοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου ἐν Γοττίγγῃ *Ἰωάννου Γεσνέρου*, τοῦ ἀρχαιολόγου καὶ θεολόγου *Ἐρνέστου* καὶ τόσων ἄλλων, οἵτινες ἐθαυμάσθησαν ὑπὸ πάντων τῶν φιλολόγων τῆς Εὐρώπης καὶ τάσσονται μεταξὺ τῶν κορυφαίων ἐρευνητῶν καὶ ἐξεταστῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἀπέδειξαν ὅτι οὐδεμία χώρα δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν Γερμανίαν ὅσον ἀφορᾷ τὰς φιλολογικὰς σπουδὰς κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα καὶ κατὰ τὸν 18ον ὅτε ἡ φιλολογικὴ πολυμάθεια ἐτράπη πρὸς ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας.

* * *

Εἶνε ἄραγε ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἤδη κατὰ πόσον ἡ μεγάλη Γερμανία ἀπέβη χώρα «*Ἀθιγγανικὴ*» ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἐνδόξου ἀρχαιότητος; πρέπει μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν προρρηθέντων περιφανῶν φιλολόγων νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐμαλακύνθη ὁ ἐγκέφαλος τῶν Γερμανῶν ἐκ τῶν κλασσικῶν σπουδῶν, ἃς τοσοῦτον πνευματοκτόνους θεωροῦσι πολλοὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν; καὶ δὲν διακρίνουσιν οἱ τυφλοὶ ὅτι ἀκριβῶς διὰ τῶν φιλολογικῶν μελετῶν ἐν Γερμανίᾳ διεπλάσθη δραστηριώτερος πνευματικὸς βίος καὶ ἐμορφώθη καὶ ἐπλουτίσθη ἡ Γλῶσσα τῶν Γερμανῶν, εἰς ἣν ἀπεταμιεύθησαν οἱ θησαυροὶ τῶν γνώσεων τῶν παλαιῶν; ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν *Κλοποστοκίου*, *Λεσιγγίου*, *Βιγγελμάνου*, *Ἐρδέρου* καὶ τόσων ἄλλων μετὰ τὰς κλασικὰς σπουδὰς ἀποτελοῦσι πολυύμνητον περίοδον τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους;

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΦΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Τὸ φῶς λοιπὸν πλημμυρεῖ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ *φωτεινὴ* κατακτησις ἐξακολουθεῖ ἀκατάσχετος τὸν εὐεργετικὸν δρόμον της.

Κατακτοῦν ἄλλοι τοὺς ἀέρας; Ἡμεῖς κατακτῶμεν τὴν Ἑλλάδα μας διὰ τοῦ *φωτός*. Εἶνε ἡ θετικωτέρα καὶ ἀσφαλεστέρα ἡρωϊκωτέρα κατάκτησις. Ἡ *φωτεινὴ* κατάκτησις.

Σταφιδοπλήμμυρα — Φωτοπλήμμυρα. Ἰδοὺ τὸ σύνθημα τῆς φωτεινῆς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκστρατείας. Ὄχι πλέον καταστήματα μόνον καὶ γραφεῖα καὶ μέγαρα καὶ οἰκίαι φωτίζονται ἁπλέτως διὰ τοῦ ἐθνικοῦ φωτισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ δῆμοι καὶ πόλεις ὁλόκληροι. Τὸ Φῶς τὸ ἐκ Σταφιδοπνεύματος διαχύνεται ἤδη θαμβωτικὸν ἐν τῇ λευκότητί του ἐπὶ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν κέντρων ἐκτοπίζον τὸ πετρέλαιον, τὴν ἀσετυλίνην, καὶ τρέπον εἰς φυγὴν τὸ φωταέριον καὶ τὸ ἠλεκτρικόν! Ἡ λάμψις του αὐγάζει τόσον ὥστε καὶ τὸ πλουσιώτερον ἠλεκτρικὸν νὰ ὠχριᾷ πρὸ αὐτῆς, νὰ ἐξαφανίζεται δὲ ὁριστικῶς ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς τιμῆς.

Διότι ὁ διὰ τοῦ Σταφιδοπνεύματος Ἐθνικὸς φωτισμὸς τῶν Δήμων δὲν δίδει μόνον τὸν ὀνειρώδη φωτισμὸν δι' Ἑλληνικὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις ἀλλὰ λύει καὶ ἐν οἰκονομικὸν πρόβλημα ἀπὸ τὰ δυσχερέστερα τῶν δήμων. Διότι ἔχουν εἰς τιμὴν πάμφθηνον — σχεδὸν δζάμπα! — τὸν πλουσιώτερον, τὸν ὡραιότερον, τὸν γλυκύτερον φωτισμόν.

Τὸ καλὸν παράδειγμα τόσων ἄλλων δήμων φωτιζομένων ἤδη διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ ἐμιμήθη ἐσχάτως καὶ ὁ δῆμος Ἄργους ἀκολουθῶν ἐν τούτῳ τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ ἐνισχύων τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν ἅμα δὲ εὐεργετῶν τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον καὶ ἐξευρωπαΐζων ἢ μᾶλλον ἐξελληνίζων τὴν ὄψιν τοῦ Ἄργους διὰ τοῦ ἐξαισιωτέρου φωτισμοῦ.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ὁ δῆμος τοῦ Ἀργείου δεθνικοφωτιζόμενος. Καὶ ἄλλοι Δῆμοι ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν εὑρίσκονται εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ εἰς τὰς πρωτευούσας των. Εἶνε δὲ τόσον εὐνοϊκοὶ οἱ σχετικοὶ ὅροι ὥστε οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ οὐδεμία γωνία Ἑλληνικὴ θὰ μείνῃ χωρὶς νὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸ Σταφιδικὸν Φῶς. Διότι δὲν εἶνε ζήτημα ἁπλῶς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ, εἶνε ζήτημα πρωτίστως συμφέροντος. Ἐχρειάζετο δὲ ἀληθῶς μία δαιμονίας ἐπιχειρηματικότητος Ἑταιρία, ὡς ἡ τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, ἵνα συνδυάσῃ ἁρμονικώτατα δύο τόσον πολλάκις συγκρουόμενα σημεῖα, τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἅμα καὶ τοῦ συμφέροντος συνδυασμός, ὁ ὁποῖος ἱκανοποιεῖ πληρέστατα οἱουδήποτε τὸν πατριωτισμὸν ἄνευ βλάβης, τοὐναντίον, μετ' ὠφελείας πλείστας, τοῦ βαλαντίου του!

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

— Ἡμέρα ἀναπαύσεως

Τί εἶναι ἡ ἡμέρα ἀναπαύσεως τῶν Κυριῶν; Εἶναι μία ἡμέρα ποῦ κάνει οὕτως εἰπεῖν **παντὰν** *μὲ τὴν ἡμέραν τῆς* **ὑποδοχῆς** *ἑκάστης ἑβδομάδος τῶν κυριῶν τῆς εὐγενοῦς καὶ πλουσίας τάξεως. Ἡ ἡμέρα τῆς* **ἀναπαύστως** *εἰσήχθη εἰς τὰ ἔθυμα τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν γαλλίδων καὶ γίνεται γνωστὴ δι' εἰδοποιητηρίων εἰς τὸν κύκλον τῶν γνωρίμων καθὼς ἡ ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς. Κατὰ τὴν ἀναπαυτικὴν ταύτην ἡμέραν — ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἄλλας ἄλλη — αἱ κυρίαι λαμβάνουν ὅσον οἷον τε μεγαλειτέραν ἀνάπαυσιν, κοιμώμεναι ὡς οἷόν τε πλειότερον. καὶ λαμβάνουσαι τροφὴν μόνον ἐξ ὀπωρικῶν καὶ λαχανικῶν. Καὶ ἡ διαιτα αὐτὴ λέγεται ὅτι εἶναι ἡ καλειτέρα συνταγὴ διὰ τὴν ὡραιότητα, καὶ τὸ καλείτερον τονωτικὸν τῶν νεύρων, τὸ ὁποῖον εἶναι μέχρι τοῦδε γνωστόν.*

— Γυναικεία εὐαισθησία

Πολὺ συχνὰ συμβαίνει αἱ γυναῖκες νὰ συντελοῦν αἱ ἴδιαι εἰς τὸ νὰ γίνουν δυστυχεῖς. Ἐπ' ἀφορμῇ μικρᾶς ἀδιαθεσίας στενοχωροῦνται ὡς διὰ σοβαρὰν ἐνόχλησιν μίαν μικρὰν παρεξήγησιν τὴν θεωροῦν αὐτόχρημα δυστύχημα, καὶ διὰ μικρὰν παράβλεψιν προβαίνουν εἰς διακοπὴν φιλίας. Τοῦτο συμβαίνει προπάντων εἰς τὰς ὑπεραισθήτους γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολὺ εὐαίσθηται ὥστε νὰ εἶναι λογικαὶ καὶ πολὺ ἀσυνειδήτως ἐγωϊστριαι ὥστε νὰ ἐξασκῶσι σωτήριον ἐπιρροήν.

— Μία Δούκισσα ποῦ ψαρεύει

Ἡ Δούκισσα τοῦ Μπέδφορ εἶναι ἐνθουσιώδης ψαρεύτρια. Ἐν τῶν μεγαλειτέρων κατορθωμάτων της ὑπῆρξεν τὸ ψάρευμα ἑνὸς σολομοῦ 26 ½ λιτρῶν (9 ½ περίπου ὀκ.), εἰς τὸν ποταμὸν Ταΐ, ὅπου ψαρεύει κατ' ἔτος μὲ τὸν Δοῦκα ἄνδρα της. Ἡ Δούκισσα κατέχει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ματιοῦ, τὴν ὑπομονὴν καὶ ἱκανότητα ἀναγκαῖα διὰ τὸ ψάρευμα.

— Χαρακτὴρ τῆς Βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας

Ἕνας ἀναγνώστης τοῦ χαρακτῆρος ἐκ τῆς γραφῆς περιγράφει ὡς ἑξῆς τὸν χαρακτῆρα τῆς βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας τῆς Ἀγγλίας.

«Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἔχει εὐγενεῖς κλίσεις καὶ ὄχι ἐγωϊστικὰ σημεῖα χαρακτῆρος. Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ παιδιά της, τὸ νοικοκυριό, τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ τὰ ζῶα. Εἶναι ἠρέμως φιλόδοξος, ὀλίγον ἐπιφυλακτικὴ τὴν διάθεσιν, καὶ πολὺ προφυλακτική».

— Πῶς ἐξαλείφονται αἱ πτυχαί.

Ὁ καλείτερος τρόπος πρὸς ἐξάλειψιν τῶν πτυχῶν ἀπὸ μίαν φορεσιὰν ἡ ὁποία ἔχει καιρὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἡ ὁποία πρόκει αι νὰ φορεῖται ἐντὸς τριῶν ὡρῶν εἶναι ἡ ἑξῆς.

Πέρνετε ἕνα ὑγρὸ πανὶ καὶ ἕνα ζεστὸ σίδηρο, καὶ βάζετε τὸ βρεγμένο πανὶ ἐπάνω στὲς ζαρωσιὲς καὶ περνᾶτε μὲ τὸν σίδηρον πιέζοντες καλά, φροντίζοντες τὸ πανὶ νὰ διετηρεῖται πάντοτε ὑγρό. Προσέξατε μὴ ἀφίσετε τὸ σίδηρο ἀκίνητα εἰς ἕνα μέρας, διότι τότε εἶναι κύνδυνος μὴ τὰ φορέματα λάβωσι γυαλιστερὰν ὄψιν. Ἐὰν βρέχεται τὸ πανὶ κάθε τόσο ἀποφεύγετε τὰ ἀνωτέρω, καὶ αἱ ζάρες φεύγουν, καὶ τὰ φορέματα λαμβάνουν ὡραίαν, δροσερὰν καὶ κοινούργιαν ὄψιν. Τὰ φορέματα δύνανται νὰ φορεθοῦν καὶ μετὰ μίαν ὥραν.

— Μὴ παραλείψετε εἰς τὸ μενοὺ τοῦ τραπεζιοῦ σας.... τὴν καθαριότητα.

Ἐὰν ὅλοι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν φουρνιμέντα ἀπὸ πορκελάνη ἢ ἀσημένια εἰς τὰ τραπέζια μας, ἀλλ' ὅλοι ἔχουμε τὰ μέσα τῆς καθαριότητος τῶν σκευῶν καὶ τῆς συμπεριφορᾶς εἰς τὸ τραπέζι, καὶ τὰ εὔκολα αὐτὰ μέσα πρέπει νὰ περιέχωνται οὕτως εἰπεῖν εἰς τὸ καθημερινὸν μενοῦ μας. Δὲν ὑπάρχει πράγματι παιδαγωγικότερος παράγων διὰ ἕνα παιδὶ τῶν τρόπων συμπεριφορᾶς τοὺς ὁποίους μανθάνει εἰς τὸ σπίτι, καὶ δὲν ὑπάρχει χειρότερος τρόπος νὰ ἀποδείξῃ κανεῖς τὴν κακὴν ἀνατροφήν του ὅσον ἡ συμπεριφορά του εἰς τὸ τραπέζι. Ὡς ἐκ τούτου συνειθίσατε τὰ τέκνα σας νὰ κρατοῦν καθαριότητα εἰς τὸ οἰκογενειακὸν τραπέζι, καὶ ὅταν λάβωσιν κοινωνικήν τινα θέσιν τότε θὰ μακαρίζουν τὴν οἰκογενειακὴν ἀγωγήν, ἔστω ἂν πολλάκις ὑπῆρξεν αὐστηρὰ δι' αὐτούς.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς τὰ φιλήματα καὶ αὐτὰ ἀκόμη μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνων. Ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ συζύγου καὶ τῆς γυναικός του.

— Ἰδοὺ καὶ μερικὰ περίεργα πράγματα σχετικὰ μὲ τὸ ἡμερολόγιον. Νέος αἰὼν ποτὲ δὲν ἀρχίζει Τετάρτην ἢ Παρασκευὴ ἢ Σάββατον. Τὸ ἴδιο ἡμερολόγιον δύναταί τις νὰ τὸ μεταχειρισθῇ μετὰ... εἴκοσιν ἔτη! Ὁ Ὀκτώβριος ἀρχίζει τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος μὲ τὸν Ἰανουάριον, ὁ Ἀπρίλιος μὲ τὸν Ἰούλιον, ὁ Σεπτέμβριος μὲ τὸν Δεκέμβριον. Ἐπίσης τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀρχίζει ὁ Φεβρουάριος, Μάρτιος καὶ Νοέμβριος. Ὁ Μάϊος, Ἰούνιος καὶ Αὔγουστος ἀρχίζουν πάντοτε διαφορετικὴν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ἡμέραν ὡς καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους μῆνας τοῦ ἔτους. Ἡ πρώτη καὶ τελευταία ἡμέρα τοῦ ἔτους εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή. Οἱ κανόνες οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ δίσεκτα ἔτη ὁπότε σύγκρισις γίνεται μεταξὺ τῶν ἡμερῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν 29ην Φεβρουαρίου.

— Πλέον τῶν 6000 γυναικῶν εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μυστικῆς Ρωσσικῆς ἀστυνομίας. Καὶ μερικαὶ πληρώνονται καὶ 2000 λίρες τὸ ἔτος! Εἰς τὴν ἰδικήν μας εἶνε... καμμία.

— Τριακόσιαι ὁδοὶ τοῦ Βερολίνου εἶνε φυτευμέναι μὲ 44,000 δένδρα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουσιν ἀξίαν 38,000 λιρῶν. Διὰ τὴν ἐπιμέλειαν δὲ τῶν δημοτικῶν κήπων καὶ ἀλσυλλίων εἶνε διατεθειμένοι 250 ἀνθοκόμοι καὶ κηπουροὶ καὶ 700 ἐπιστάται ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί, οἱ τελευταῖοι δὲ περισσότεροι. Εἰς τὰς Ἀθήνας τί δένδρα ἔχομεν εἰς τὰς ὁδοὺς τί κήπους καὶ τί προσωπικόν; Δεχόμεθα ἀπαντήσεις.

— Καὶ μία ὀρχήστρα... δολοφόνων! Ἀληθῶς ἡ πρωτοτυπωτέρα εἰς τὸν κόσμον ὑπάρχει εἰς τὴν Νουμέαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νέας Καληδονίας, τὸ μεγαλείτερον ἀποικιακὸν κάτεργον τῆς Γαλλίας. Αἱ ἀρχαὶ τῶν φυλακῶν δια νὰ ποικίλλουν τὴν μονοτονίαν τοῦ βίου τῶν κακούργων ἐπέτρεψαν τὴν ὀργάνωσιν ὀρχήστρας, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐστρατολογήθησαν ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν φυλακισμένων ὅστοι εἶχον κλίσιν πρὸς τὴν μουσικήν. Καὶ λοιπὸν ὁ ἀρχιμουσικὸς ὁ ὁποῖος εἶχε παίξει εἰς τὰς καλάς του ἡμέρας εἰς τὴν Ὄπεραν τῶν Παρισίων, εἶχε καταδικασθῆ τρεῖς φορὰς ἐπὶ φόνῳ, τὸ πρῶτον κλαρῖνο ξενοδόχος ἄλλοτε εἶχε σκοτώσει ἕξ πελάτας του, ὁ τυμπανιστὴς εἶχε σκοτώσει τὸν ἀφεντικό του, τὸ σόλο - κορνέτο εἶχε σκοτώσει τὸν πατέρα του καὶ τὸ τρομπόνι τὴν γυναῖκα του. Ὡραία συναυλία ὀργάνων καὶ κακουργημάτων. Καὶ ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ μουσικὴ δὲν εἶχε κατορθωσει νὰ ἐμποδίσῃ τὰς χεῖρας των ἀπὸ τοῦ νὰ τὰς βάψουν εἰς τὸ αἷμα! Ἡ μουσικὴ τώρα εἰς τὰ κάτεργα θὰ τοὺς μεταβάλλῃ ἄρα γε εἰς ἀνθρώπους;.. Ἂς ἀπαντήσουν οἱ κοινωνιολόγοι!

ΝΕΟ ΨΩΜΙ
Εἰς τοῦ
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ
22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.
(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες. θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης. — Ποικιλίαι βαγιλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινό — ὄχι ζυμάρι! — Ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΑΛΗΘΕΙΑΝ,,

ΠΕΡΙ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἀληθείας»

Ὁρμώμενος ἐκ τοῦ ἐν τῷ 46ῳ φύλλῳ τῆς φίλης «Ἀληθείας» τῆς 4ης παρελθόντος ἤδη μηνὸς σταχυολογήματος «Ἡ δύναμις τῆς ἀποταμιεύσεως» γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι ἐφ' ὅσον καὶ ὅπου ἐχρημάτισα διδάσκαλος, ἔχων κατανοήσει τὴν μεγάλην ὄντως δύναμιν ταύτην, οὐ μόνον λόγοις συνίστων τοῖς, πολλοῖς πάντοτε, μαθηταῖς μου τὰ καλὰ τῆς ἐκ τῶν οἰκονομιῶν ἀποταμιεύσεως ἀποτελέσματα, καὶ πάντες οἱ δυνάμενοι καὶ ἔχοντες τοιαύτας ἡμιλλῶντο τίς κάλλιον καὶ μᾶλλον καὶ πρῶτος νὰ ἐφαρμώσῃ τὰ διδασκόμενα, καὶ ἔχαιρον ὄντως βλέποντες τὰ ἐπωφελῆ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ, συνίστων, ἱδρύων καὶ σχολικὸν ταμεῖον, εἰς ὃ προσέφερον προθύμως κατὰ μῆνα καὶ γονεῖς καὶ μαθηταὶ ἰδίᾳ, ἀναπτύσσων ἅμα, ἐν συνάξει, τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ σχολικοῦ ταμείου, κα τὰς πολλὰς ἐκ τούτου ὑποδεικνύων ὠφελείας, καί, τέλος, λογοδοτῶν ἑκάστοτε.

Τίνες αἱ ὠφέλειαι

Πολλαὶ καὶ ποικίλαι συνεπληροῦντο σχολικαὶ ἐλλείψεις καὶ νέα ἐγίγνοντο σχολικὰ ἔργα καὶ δι' ἐθνικοὺς σκοποὺς συνδρομὰς ἐπέμπομεν καὶ οἱ ὀρφανοὶ καὶ πένητες τῶν μαθητῶν ἐβοηθοῦντο, καὶ κοινὰ γεύματα ἐν ἐξοχῇ καὶ σχολικοὶ ἀγῶνες διωργανοῦντο, αἰσθανομένων πάντων διὰ ταῦτα χαράν, καὶ πολλὰ ἐκ τούτων ὠφελουμένων παιδαγωγικῶς καὶ διδασκομένων ἔτι καὶ διὰ τὸν μετέπειτα βίον αὐτῶν.

Παρόρμησις πρὸς μίμησιν

Ταῦτα ἐποίουν ἐκ παιδαγωγικοῦ καθήκοντος, ὡς διδάσκαλος, δίδων κἀγὼ τὸν ὀβολόν μου πρῶτος, καὶ μὴ ἀρκούμενος μόνον εἰς τὰς ξηρὰς γνώσεις τῆς Γραμματικῆς καὶ τὰς ἄλλας κενὰς θεωρίας.

Ἂν δὲ νομίζητε, κ. Διευθυντά, ὅτι καὶ ἡ παροῦσά μου θὰ συντελέσῃ πως, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, εἰς τὸ νὰ ὠθήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους ἀγαπητούς μοι συναδέλφους πρὸς μίμησιν, δύνασθε, εὐαρεστούμενοι, νὰ τὴν φέρητε εἰς φῶς ἐν τῇ φίλῃ «Ἀληθείᾳ», διότι εἶνε ἀλήθεια.

Εἶμαι δὲ πρόθυμος τότε, ἵνα καὶ κανονισμὸν σχολικοῦ ταμείου πέμψω ὑμῖν πρὸς τοῦτο, ὃν εἶχον καταρτίσει καὶ ἐφήρμοζον, ὅπου δυνατόν, κατόπιν ἀναπτύξεως αὐτοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς μαθητὰς καὶ τῆς ὑπὸ τῶν κατοίκων ψηφίσεως αὐτοῦ, καίτοι καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοι δύνανται νὰ συντάξωσι τοιοῦτον, καὶ μάλιστα ἴσως πολλῷ κρείττονα.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ὁ ὑμέτερος

Μ. Σπυλιόπ.

Δημοδιδ. παρῃτημένος

Σ.Α.— Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν ἄνω ἐπιστολὴν καθὼς καὶ πᾶν ἄλλο ἀνακοινοῦν δρᾶσιν ἢ προτεινομένην ὠφέλιμον πρωτοβουλίαν εἰς τὰ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου δι' ὃ ἰδίᾳ ἐνδιαφέρεται ἡ «Ἀλήθεια» εἰς τὸ πρώτιστον στοιχεῖον τῆς εὐημερίας ἑνὸς Ἔθνους.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Κύριε Διευθυντὰ

Μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηροῦ παρηκολούθησα τὴν θαυμασίαν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μελέτην τοῦ στρατιωτικοῦ σας συνεργάτου ἐπὶ τῶν ἀσκήσεων. Ὁ τελευταῖον του ἰδίᾳ ἄρθρον ἦτο ἔξοχον. Ἐπιτρέψατέ μοι ὅμως νὰ εἴπω ὅτι περιεῖχε καὶ μίαν ἔλλειψιν λίαν οὐσιώδη. Διότι παρέλιπε ν' ἀναφέρῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀνομάτων ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν, τὸ ὄνομα τοῦ τιμημένου καὶ ὑπερόχου Συνταγματάρχου κ. Ἰω. Κωνσταντινίδου. Μίαν τόσην σημαντικὴν παράλειψιν, τυχαίαν ὅλως, εἶμαι βέβαιος, ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ σημειώσω κ. Διευθυντά, ἀποστέλλων εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς.

Ἀφωσιωμένος ἀναγνώστης

Σ. Ἀληθείας. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τυχαία ὅλως ἦτο ἡ παράλειψις τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκ τῶν ὀλιγίστων ἀτυχῶς ἀρίστων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν κ. Ἰω. Κωνσταντινίδου, νῦν φρουράρχου Κερκύρας καὶ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν. Ἄλλως τε, νομίζομεν, προκειμένου περὶ ἀνδρὸς τῆς περιωπῆς τοῦ κ. Κωνσταντινίδου βαθέως ἐκτιμωμένου ὑφ' ὅλου τοῦ Ἔθνους, οὐδὲν θὰ ἐσήμαινε καὶ πᾶσα παράλειψις καὶ οἱαδήποτε μνεία.

Ο "ΜΩΡΑΪΤΗΣ,,

Ἀνακριβέσταται ἦσαν αἱ δημοσιευθεῖσαι πληροφορίαι περὶ βλάβης δῆθεν γενομένης ἐκ συγκρούσεως εἰς τὸ ὑπερωκεάνειον «Μωραΐτης» ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ἀλγερίου. Ὁ «Μωραΐτης» κατέπλευσεν ἤδη αἰσίως πρὸ ἡμερῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐκτελέσας θαυμασίως καὶ τὸ τέταρτον αὐτοῦ ὑπερωκεάνειον ταξείδιον. Ἡ ἀνακριβὴς εἴδησις προῆλθεν ἐκ παρεξηγήσεως, ἴσως δὲ καὶ ἐκ κακοβουλίας, διότι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ «Μωραΐτης» ἦτο εἰς Ἀλγέριον, εἶχε βλαβῆ ἐκ συγκρούσεως ἓν Γερμανικὸν φορτηγὸν ἀτμόπλοιον! Καὶ τὸ Γερμανικὸν ἐγένετο... «Μωραΐτης»! Ἐν τούτοις προκειμένου περὶ τοιούτων εἰδήσεων αἱ ὁποῖαι θίγουν τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν ἐπιβάλλεται πολὺ μεγαλειτέρα προσοχὴ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε τὴν προμήθειαν τριῶν *αὐτοκινήτων καταβρεκτηρίων* ὡπλισμένον μὲ τεράστιον βυτίον, διὰ τῶνὁποίων θὰκατορθώνεται τὸ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸ κατάβρεγμα τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁδῶν. Θὰ λείψουν οὕτω τ' ἀηδῆ τῶν ψωραλέων ἵππων θεάματα συρόντων ἁγωνιωδῶς ξεχαρβαλωμένα βυτία, μὲ τὰ ὁποῖα ἐχρειάζετο μιὰ ἡμέρα διὰ νὰ καταβραχῇ ἕνας δρόμος. Τὰ αὐτοκίνητα καταβρεκτήρια βυτία στοιχίζουν ἕκαστον περὶ τὰς 20,000 δρ.

Ἐπίσης μανθάνομεν ὅτι πρόκειται ν' ἀνεγερθοῦν δαπάνῃ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τέσσαρα νέα πρότυπα δημοτικὰ σχολεῖα. Ἡ ἀνέγερσις νέων δημ. Σχολείων ἀποτελεῖ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην καινοτομίαν τὴν οὐσιαστικωτέραν καὶ μᾶλλον ἀξιέπαινον πρόοδον.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

— Βλέπω ὅτι ὁ γιατρὸς ἔχει καὶ αὐτοκίνητον.
— Ναί, αὐτὸ διπλασιάζει τὴν *θανατικήν* του δύναμιν!

—

Ἐκεῖνος — Καὶ φεύγεις λοιπὸν μακρυά;
Ἐκείνη.— Ναί.
Ἐκεῖνος.— Τῇ συμβουλῇ τοῦ ἰατροῦ σας;
Ἐκείνη. Ὄχι, τοῦ δικηγόρου μου!

—

Ὁ *θεῖος*. Θὰ πληρώσω τὰ χρέη σας καὶ σήμερον, ἀλλ' ὡρισμένως διὰ τελευταίαν φοράν.
Ὁ *ἀνεψιός*. Ἀγαπητέ μοι θεῖε τοὐλάχιστον περιμένετε ἕως αὔριον!

—

Τ' ἀγαθὰ τοῦ αὐτοκινήτου.
«Ἀφ' ὅτου οἱ Τενεκεδόπουλοι, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐμάλωναν, ἀπέκτησαν αὐτοκίνητον, εἰρήνη καὶ ἡσυχία βασιλεύει στὸ σπῆτι τους.»
«Φυσικὰ διότι οὐδέποτε πλέον εὑρίσκονται σπῆτι τους.»

—

Ἡ *μητέρα*. Τὸ μικρό μας κλαίει ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὁμολογῶ δὲν καταλαβαίνω ἀπὸ ποῦ ἔρχονται ὅλα αὐτὰ τὰ δάκρυα.
Ὁ *μικρὸς Πίπης*. Δὲν ἔχει νερὸ στὸ κεφάλι;

—

Πῶς ἔκαμνε χρήματα!
— Τί συμβαίνει μὲ τὰ μοῦτρα τοῦ Μανωλάκη;
— Ἕνας φίλος του τοῦ ἔδωκεν ἕνα ξυράφι ἀσφαλείας καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι κάθε φορὰν ποῦ θὰ ξυρίζεται θὰ γλυτώνῃ καὶ 3 δεκάρες. Λοιπὸν ἀπὸ τότε μέρα νύκτα δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ ξυραφίζεται μόνος του.

—

Εἰς τὸ δικαστήριον.
Ὁ δικαστὴς πρὸς τὸν κατηγορούμενον.
— Καὶ τί σ' ἔφερεν ἐδῶ;
— Δύο ἀστυφύλακες.
— Μεθυσμένον βέβαια.
— Καὶ οἱ δύο τους κ. πρόεδρε!
— !!

—

— Ὁ δικηγόρος σου ἐπετέθη φοβερὰ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου σου εἰς τὸ Δικαστήριον.
— Ναί, ἀλλὰ νὰ ἤξερες τὴν *ἐπίθεσιν* ποῦ μοῦ ἔκαμεν ἐμένα κατόπιν..

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

(Βουλγαρικὸν τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον).

Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κομιτατζῆς **Ρίζωφ** *ἀνέβαλε νὰ φάῃ τὸ γνωστὸν* **πιλάφι** *του εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ ἐκινδύνευσε νὰ τὸ φάῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις!*

* * *

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀλοιφὴ τοῦ κ. Σκουζὲ δὲν ἔκαμε καλὰ μονον τὸν κ. Σιμόπουλον ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον **ἀρτιμελὲς** *ὡς ἦτο πρὶν θὰ παρουσιασθῇ πάλιν εἰς τὴν Βουλήν. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀλοιφὴ τοῦ κ. Σκουζὲ ἔχει μαγικὴν δύναμιν ὄχι μόνον κατὰ τῶν ρευμάτων καὶ τῆς ποδάγρας ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς... ὑπουργ...άγρας! καὶ τῶν ὑπουργικῶν συμφορήσεων!...*

* * *

Μὲ τὴν μοναδικὴν **παραίτησιν** *τοῦ κ. Σιμοπούλου ἡ λέξις πλέον ἔλαβεν ἄλλην σημασίαν.* **Παραιτεῖται** *αἴφνης ὁ κ. Σιμόπουλος ἀπὸ ὑπουργός; Σημαίνει: Προσκολλᾶται πειὸ καλὰ καὶ ἀκλόνητα εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἕδραν!*
Ὁ κ. Θεοτόκης πρὸς ἕνα ὑπουργόν.
— Σᾶς παρακαλῶ νὰ παραιτηθῆτε κύριε ὑπουργέ!
— Μάλιστα, μάλιστα, κύριε πρόεδρε. Καὶ ὁ ὑπουργὸς ἁρπάζεται πειὸ σφιγκτὰ ἀπὸ τὸν θῶκόν του, σὰν νὰ τῷ λέγῃ.
— Ὁρίστε νὰ μὲ κατεβάσῃς κύριε πρόεδρε!! Θὰ πέσουμε μαζὺ στὰ.... κούτσουρα τῆς σταφίδος!...

* * *

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς τὸ στόμα πολλῶν καὶ διαφόρων ἐπισήμων κύκλων καὶ αἱ εἰδήσεις της ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀκριβείας τὴν ἔπαθε ἀλησμόνητα προαγγείλασα ὅτι παρητήθη ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις... Χειρόμερα ὅμως τὴν ἔπαθαν οἱ ὑποψήφιοι ὑπουργοί, οὓς ἀνέφερε, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀκόμη ξετινάζουν τὰ φράκα τους...

* * *

Εἷς τῶν ἀναγνωστῶν μας μᾶς γράφει σχετικῶς μὲ τὴν **παραίτησιν** *τῆς Κυβερνήσεως ὅτι καθ' ἃς ἔχει αὐτὸς ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις θὰ* **παραιτηθῇ** *ἀπὸ τὰ ὑποβρύχια τοῦ κ. Φουρνιέ, ἂν δὲν θέλῃ νὰ* **παραιτηθῇ** *ἤγουν νὰ καταδυθῇ δηλ. νὰ κάμῃ* **βουτιὰ** *μαζὺ μὲ αὐτά...*
Θὰ ἦτο τὸ πρῶτον πείραμα ἐν Ἑλλάδι... κυβερνητικοῦ ὑποβρυχίου!

* * *

Ἕνας βαρυνθεὶς ν' ἀκούῃ κάθε μέρα ἡ παραίτησις τοῦ Σιμοπούλου, ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως ἐρωτᾷ.
— Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν παραιτεῖται μιὰ φορὰ καί... ἡ ἀντιπολίτευσις;

* * *

Ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς διενεμήθησαν αἱ κάτωθι προσκλήσεις.
Κύριε Βουλευτὰ
«Καλεῖσθε τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὥρα 4 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βουλευτηρίου. ἔνθα δοθήσεται ὁ ἀναμενόμενος μέγας χορός... Θὰ συνεχισθῇ δὲ ἡ διακοπεῖσα κωμωδία τὴν 19ην Δεκεμβρίου. Πρωταγωνισταὶ οἱ ἴδιοι... Τοῦ θεάματος προμηνυομένου μοναδικοῦ εἰς μεγαλοπρέπειαν παρακαλεῖσθε νὰ μὴ λείψητε...
Νότα-Μπένε: Ὁ κ. Σιμόπουλος δὲν θὰ λείψῃ ἐπίσης ἀναρρώσας ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῆς τελευταίας του γνωστῆς ἀδιαθεσίας...»
Τὰ προσκλητήρια φέρουν ὡς κόσμημα ἓν ὑποβρύχιον μέσα εἰς ἓν κλῆμα σταφίδος...

ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΣ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

Ὤδινεν ὄρος καὶ ἔτεκε... μῦν! Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ὑπουργός, ἐπελθούσης συνεννοήσεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Θεοτόκη. Ἡ συνενόησις αὕτη εἰς τὴν μίαν ὄψιν ἔχει τὴν μὴ παραίτησιν τοῦ Σιμοπούλου πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον! Τί γράφει ὅμως εἰς τὴν ἄλλην της ὄψιν ἄγνωστον! Λέγεται ὅτι ἵνα περισωθῇ ἡ φιλοτιμία τοῦ κ. Σιμοπούλου, θὰ παρουσιασθῇ οὗτος ὡς ὑπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος τῶν ἐγγυήσεων—ἐφ' οὗ διεξάγονται συνεννοήσεις μετὰ τῆς Ἐνιαίας—θ' ἀπέλθῃ εἰς Εὐρώπην μὲ ἀόριστον ἄδειαν. Αὐτὸς ἐκρίθη ὁ εὐσχημότερος τρόπος τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Σιμοπούλου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Νὰ ἰδοῦμε ὅμως τί ὑποδοχὴ θὰ γίνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν της, ἡ ὁποία πιστεύεται νὰ γίνῃ τὴν ἐρχομένην Πέμπτην. Ὁ κόσμος ἐννοεῖται ὅτι ἀηδιάζει μὲ τὴν ἐκνευριστικὴν αὐτὴν ζεχαρβαλωμένην πολιτικὴν κατάστασιν ἧς ἁπλοῦν σύμπτωμα εἶνε ἡ ὑπουργικὴ κωμωδία τῶν τελευταίων ἑβδομάδων Ἀτυχῶς ἡ ἀηδία τῆς κοινωνίας δὲν ἀρκεῖ μόνη ἵνα καταρρεύσῃ ἡ κωμωδία! Χρειάζεται καὶ γενναῖον μαξιλάρωμα... Ζητεῖται ἀτυχῶς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ κάμῃ τὴν ἀρχήν!

★ Ἠγγέλθη ἐπισήμως ἐκ Κορυτσᾶς τῆς Μακεδονίας ὅτι ἀνεκαλύφθη μεγάλη συνωμοσία σκοπὸν ἔχουσα τὴν δολοφονίαν τοῦ ἐκεῖ Ἕλληνος Μητροπολίτου. Ὑπόνοιαι μεγάλαι ὑπάρχουσι μὴ οἱ κύριοι αὐτουργοὶ τῆς συνωμοσίας ταύτης εἶνε οἱ ἴδιοι οἱ δολοφονήσαντες τὸν τέως Μητροπολίτην Κορυτσᾶς. Αἱ ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων. Πολλοὶ εἶνε οἱ συλληφθέντες, ἅπαντες δὲ ἐφυλακίσθησαν καὶ ἀπεμονώθησαν αὐστηρότατα.

★ Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ καπετὰν Νικοτσάρα ἐν Μακρυόβῳ τῆς Στρωμνίτσης εὑρέθη κατακρεουργημένος ὁ ἕτερος τῶν προδοτῶν του Πέτσε κομιτατζῆς τὸν ὁποῖον ἐκδικούμενοι οἱ ἑλληνομακεδόνες τὸν διὰ προδοσίας θάνατον τοῦ ἥρωος Νικοτσάρα, ἐφόνευσαν ἐπὶ τόπου καὶ κατεκρεούργησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐθνομάρτυρος.

★ Ἀγγέλλεται ὡσαύτως ὅτι ἐν Σμολὰρ τῆς Στρωμνίτσης 4 κομιτατζῆδες ἐνεδρεύοντες ἐδολοφόνησαν τὸν ὁμογενῆ Δίγκα καθ' ἣν ὥραν μετέβαινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

★ Κατὰ τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη ἀπηγγέλθη κατηγορία ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ὁλόκληρος ὁ φάκελλος τῶν περατωθεισῶν ἤδη πολυμήνων ἀνακρίσεων ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βρυάκου πρὸς τὸν εἰσαγγελέα κ. Λυκουρέζον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλεύματος.

Τόση ἦτο ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἐξέγερσις κατὰ τοῦ διορισμοῦ ἐν Ἀθήναις τοῦ Βουλγάρου πράκτορος καὶ κομιτατζῆ Ριζὼφ ὥστε, βεβαιοῦται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Σόφιας νὰ ὁρίσῃ ἄλλο πρόσωπον διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις θέσιν μὴ στέλλουσα τὸν Ριζωφ, ὁ ὁποῖος ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἠδύνατο νὰ εἶνε ἀνεκτὸς ἐν Ἀθήναις. Νὰ ἰδοῦμε τώρα τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγ. Κυβερνήσεως καὶ τὰς φωνὰς τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου.

★ Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Κακουργιοδικείου ἡ ὑπόθεσις τοῦ γνωστοῦ δυναμιτιστοῦ τῆς Βουλῆς Παπαμικροπούλου καταδικασθέντος εἰς ὀκταετῆ εἱρκτήν. Ἡ ὑπόθεσις οὐδὲν ἐπροκάλεσεν ἐνδιαφέρον.

★ Ὁ κ. Ράλλης συνοδευόμενος ὑπὸ φίλων του βουλευτῶν ἀπῆλθε τὴν παρελθοῦσαν τρίτην εἰς Θεσσαλίαν πρὸς μελέτην τῶν Θεσσαλικῶν ζητημάτων καὶ ἰδίως τῶν νέων συνοικισμῶν τῶν προσφύγων Εἰς τὸν Βόλον τοῦ ἐγένετο καλὴ ὑποδοχὴ ἰδίως ὑπὸ τῶν φίλων τοῦ κ. Τοπάλη. Ὁ κ. Ράλλης ὁμιλῶν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως κατήγγειλεν αὐτὴν ὡς παραλύσασαν τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς διὰ σκοπίμου ματαιώσεως τῶν συνεδριῶν αὐτῆς. Φρονεῖ ὅτι ἡ πτῶσις αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς κοινῆς γνώμης εἶνε ἄφευκτος. Ἡ Ἀντιπολίτευσις, εἶπε ἐν ἀνάγκῃ θὰ κατέλθῃ καὶ εἰς τὰς ὁδούς. Ἐξέφρασε δὲ ἀπορίαν ὁ κ. Ράλλης διὰ τὴν ἔλλειψιν δράσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀνευθύνου Ἀνωτάτης Ἐξουσίας, ἥτις ἐτάχθη πρὸς ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Ἐκ Βόλου ὁ κ. Ράλλης ἀπῆλθεν εἰς Λάρισσαν ὅπου ἐπίσης τοῦ ἐγένετο καλὴ δεξίωσις.

★ Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης παρήγγειλε τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν νὰ προβῇ εἰς ἐξέτασιν κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Λυκουρέζου καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λογοθέτου κατόπιν τῶν καταγγελθέντων ἀτελειῶν τῶν ἀνακρίσεων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ φόνου τοῦ Κατσίχτη.

★ Καὶ μία νέα Σουλτανοπούλα ἐγεννήθη εἰς τὸ Γιλδίζ, τὸ 14ον τέκνον τοῦ νῦν Σουλτάνου. Νὰ τοῦ ζήσῃ τοῦ Παδισάχ!

★ Κατόπιν νέων κρουσμάτων χολέρας ἐν Κ)πόλει τὸ Ἰατροσυνέδριον ηὔξησε τὴν ἐκεῖθεν κάθαρσιν εἰς πενθήμερον.

★ Μεταξὺ τῶν ναυτικῶν κύκλων μεγάλη ἐξέγερσις παρατηρεῖται κατὰ τοῦ περιφήμου προγράμματος τοῦ Φουρνιέ, τῶν σκάουτ δηλ. καὶ ὑποβρυχίων ἐπὶ τῇ μὴ βεβαιουμένῃ ὅμως εἰδήσει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ αὐτὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται κεῦπτει πρωτίστως κερδοσκοπικὰ συμφέροντα τοῦ Φουρνιὲ συνεταιρισμένου μετὰ τοῦ γάλλου κατασκευαστοῦ ὑποβρυχίων Λεμπέφ. Ἡ ἐξέγερσις ἐν τούτοις τοῦ ναυτικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης θὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἀπόπειραν ἐπιβολῆς ἀσυμφόρου ναυτικοῦ προγράμματος.

★ «Παραιτοῦμαι μὲν ἀλλὰ θὰ μοῦ δώσητε τὸ προνόμιον νὰ ἐκμεταλλευθῶ τ' αὐτοκίνητά μου διὰ τὴν συγκοινωνίαν Σπάρτης-Τριπόλεως!» Αὐτὸς ἐλέγετο μεταξὺ τῶν Σπαρτιατικῶν κύκλων ὅτι ἦτο ὁ ὅρος τῆς μεταξὺ Σιμοπούλου καὶ Θεοτόκη συνεννοήσεως—τελειοτάτης συναλλαγῆς—εἰς τὸ ζήτημα τῆς γενησομένης παραιτήσεως τοῦ πρώτου! Νὰ ξεσπάσῃ δηλ. τὸ σκάνδαλον εἰς βάρος τοῦ σιδηροδρομικοῦ ζητήματος τῆς Σπάρτης! Ἀλλ' οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ρίψουν τ' αὐτοκίνητα τοῦ Σιμοπούλου εἰς τόν... Καιάδαν! Ἐν τοσούτῳ ἐπαναλαμβάνομεν εἰς τοὺς φίλους Σπαρτιάτας.

— Φύλακες γρηγορεῖτε!

★ Τὸ Ἑλλην. Ἀτμόπλοιον "Ἤπειρος» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Μαραγκὸν πλέων πρὸς τὴν Ἀμβέρσαν

ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

DORÉE

Διευθυντὴς: **Ν. ΠΛΕΣΣΑΣ**

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΘ. 4.

(Πλησίον Ἀνακτόρων)

μὲ φορτίον δημητριακῶν ἐξώκειλε πλησίον τοῦ Μπουκελὲν κατόπιν συγκρούσεως πρὸς τὸ ἀτμόπλοιον «Φίλανδρα». Τὸ πλήρωμα διεσώθη.

★ Καὶ μία ἀποτυχοῦσα ἀπόπειρα ἐκβιάσεως κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη, ὑπὸ ἑνὸς φοιτητοῦ τῆς Νομικῆς ὀνόματι Συμεὼν Θαλασσινοῦ. Οὗτος ἀνεῦρε ἐν ἐπισκεπτήριον τοῦ κ. Θεοτόκη ἐφ' οὗ ἐγράφοντο διὰ μελάνης τὰ ἑξῆς: «Ἀγαπητή μου! Ἡ «Ἀθηνᾶ» ἔρχεται τὴν 5 μ. μ. Σοῦ στέλλω τὸ ἡμερολόγιον καὶ ἕνα κέϊκ. Μὲ συγχωρεῖς ποῦ εἶνε μικρό». Ὁ φοιτητὴς νομίσας ὅτι εἶνε κάτοχος σοβαροῦ σκανδάλου ἠθέλησε νὰ ἐκβιάσῃ τὸν κ. Θεοτόκην καὶ τοῦ ἀπηύθυνε ἐπιστολὴν ζητῶν νὰ τοῦ στείλῃ εἰς τὸ καφενεῖον τῆς «Ἑλλάδος» 100 δρ. ἐντὸς φακέλλου ἀπειλῶν ἄλλως νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ἐπισκεπτήριον! Ἀντὶ ὅμως 100 δραχμῶν ἀπεστάλη ἐκεῖ ὁ ἀστυνόμος κ. Χρυσοσπάθης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν συνέλαβεν εὐθὺς ἅμα ὁ φοιτητὴς παρέλαβε τὸν πρὸς τὸν αὐτὸν σταλέντα ἐπίτηδες φάκελλον. Ὁ Θαλασσινὸς ὡμολόγησεν ὅτι εἰς τὸ διάβημά του προέβη διότι δὲν εἶχε πεντάραν ἀφοῦ εἶχε σπαταλήσει εἰς διάστημα 2 μηνῶν 38 ναπολεόνια ποῦ τοῦ εἶχαν στείλει οἱ γονεῖς του. Ἐπὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ κ. Θεοτόκη οὐδεμία ποινικὴ καταδίωξις θὰ γίνῃ κατὰ τοῦ φοιτητοῦ.

★ Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς χιλιοπενταοσιετηρίδος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀναβληθείσας ἐπίτηδες διὰ τὴν 12ην Φεβρουαρίου θὰ παραστῇ καὶ ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος. Κατὰ τὴν τελεσθησομένην δὲ Ἑλληνικὴν λειτουργίαν ὁ Πάπας θὰ εὐλογήσῃ ἑλληνιστί.

★ Ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν ἤρχισεν ἡ δίκη τῶν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου κατηγορουμένων Ζευγώληδων πατρὸς καὶ υἱοῦ. Μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς εἶχον ἐξετασθῆ περὶ τοὺς 10 μάρτυρες τῆς κατηγορίας. Ὅλοι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Α΄. δὲ ὁ διευθυντὴς τοῦ λαχείου κ. Κοφινᾶς. Ἡ δίκη προκαλεῖ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπετάθη ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ Δικαστηρίου τῶν συνηγόρων τῶν κατηγορουμένων κ. κ. Μπουφίδου, Δαργέντα Παυλοπούλου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου δι' ἧς τοῦτο ἀπέρριπτε πρότασιν τῆς ὑπερασπίσεως ὅπως κληθῇ ἐκ νέου ὁ ἐξετασθεὶς μάρτυς Δημητρίου ἀνθυπομοίραρχος— εἰς ὃν τὸ δικαστήριον εἶχεν ἐπιτρέψει ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ὑπερασπίσεως ν' ἀπέλθῃ μετὰ τὴν ἐξέτασίν του —ἵνα τοῦ ἀπευθύνῃ συμπληρωτικὰς ἐρωτήσεις ἐπὶ τῆς κλειδὸς τοῦ σφραγιστηρίου. Εἰς τοὺς κατηγορημένους μείναντας οὕτω ἄνευ συνηγόρων τὸ Δικαστήριον διώρισεν αὐτεπαγγέλτως ἄλλους συνηγόρους, οὓς δὲν ἀνεγνώρισαν οἱ κατηγορούμενοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν διακοπὴν τῆς δίκης. Τὸ Δικαστήριον ὅμως ἀπέρριψε τὰς προτάσεις καὶ ἡ δίκη ἐξηκολούθησεν ὅλην τὴν Παρασκευὴν ἵνα ἐπαναληφθῇ τὸ Σάββατον. Τὸ ἐπεισόδιον προκαλεῖ πολλὰ σχόλια.

DORÉE.—**Χρυσοῦν**, ἑλκυστικόν, ἀταστράπτον, ὁλόγλυκον, μαγεύει καὶ ἕλκει ὡς τεράστιος μαγνήτης εἰς τὴν εὐρυτάτην καὶ στίλβουσαν καὶ μυρωμένην αἴθουσάν του ὅλον τὸ ἄνθος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου νέον μέγα Ζαχαροπλαστεῖον *Dorée*, τοῦ κ. Ν. Πλέσσα. Μόλις ἤνοιξε τὰς πύλας του καὶ κατέκτησεν ἀληθῶς τὰς Ἀθήνας. Τόση ἡ λάμψις καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀπαραμίλλου τέχνης του, τῆς πολυτελείας καὶ λαμπρότητος τῶν ὑλικῶν του, τῆς μονοδικῆς καὶ λαμποκοπούσης καθαριότητος. Τὸ *Dorée* θὰ εἶνε διὰ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν ἡ τελευταία λέξις τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἐν Ἀθήναις!

THE NATIONAL HOTEL—CAIRO

(ΕΘΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ - ΚΑΪΡΟΝ)

Ἔχει ὅλας τὰς νεωτέρας ἀνέσεις καὶ πολυτελείας. Ἠλεκτρικὸν φῶς παντοῦ, καὶ ὑδραυλικὰ ἀσανσὲρ δι' ὅλα τὰ πατώματα.

Περιέχει 200 δωμάτια καὶ διαμερίσματα ἐπιπλωμένα μεγαλοπρεπῶς. Εὐρύχωρον σκεπασμένην βεράντα, αἰθούσας σφαιριστηρίου καὶ καπνίσματος. Ἀμερικάνικο Μπάρ, καὶ ὅλας τὰς νεωτάτας ὑγιειναὶς δι τάξεις.

Τὸ Ξενοδοχεῖον στέλλει **ὀμνιμπούς** *εἰς ὅλας τὰς ἀφίξεις τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἔχει ἀντιπροσώπους εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πόρτ-Σαΐδ.*

Ἰδιοκτῆται: CH. BAUER et Cie Κ. ΜΠΑΟΥΕΡ *καὶ Σία*

PHARMACIE FRANÇAISE

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. ΑΡ. ΤΗΛ. 376

Τὸ τελειότερον καὶ πλουσιώτερον Φαρμακεῖον.

Φάρμακα γνήσια τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.

Ἀποθήκη εἰδικοτήτων (*SPECIALITÉS*) γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν.

ΥΔΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Πλουσία συλλογὴ θερμομέτρων, Ζωνῶν κοιλίας, Ἐλαστικῶν καλτσῶν, Δεμάτων, Κηλεπιδέσμων, Ἀναστατήρων (Suspensoirs), Πτυελοθηρῶν, τεχνητῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν.

Τὸ Φαρμακεῖον πλουτίζεται καθ' ἑκάστην διὰ τῶν νεωτέρων εἰδικοτήτων (*SPECIALITÉS*), νέων φαρμάκων κλπ, διακρίνεται δὲ διὰ τὴν ΑΡΙΣΤΗΝ ποιότητα τῶν φαρμάκων καὶ τὰς

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΜΕΓΑΣ

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ:

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΒΒΑ

Rue Port-Est No 2 Alexandrie

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν *ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον,* **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Κυριακὴν *ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς* **κατ' εὐθεῖαν** *δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.*

Κυριακὴν *ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΕΝ ΚΑΪΡΩ.

ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ & Σία

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν παντοπωλῶν πωλοῦσι τὸ κοινὸν σπίρτο τοῦ καμινέτου χρωματισμένον καὶ βαθμῶν 75ο—80ο ὡς οἰνόπνευμα ἐκ σταφίδος βαθμῶν 95ο—96, γνωρίζομεν τοῖς κ. κ. καταναλωταῖς κάτωθι τὰ ἐν Ἀθήναις ἀνεγνωρισμένα ἡμῶν Πρατήρια καὶ ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτου τὴν προσοχήν των, καθότι ἐκτὸς ὅτι τὸ ἄνω οἰνόπνευμα δὲν ἀποδίδει τὸ λαμπρὸν τοῦ ἐκ σταφίδος οἰνοπνεύματος φῶς, καταστρέφει ΤΕΛΕΙΩΣ καὶ τοὺς μηχανισμούς:

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου καὶ Ἀνθ. Γαζῆ Κεντρικὴ Ἀποθήκη
» *Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους Νεάπολις*
» *Κυνοσάργους παραπλεύρως παραρτήματος Ταχυδρομείου Κολωνάκι.*
» *Κολωνοῦ καὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου Μεταξουργεῖον.*
» *Χαλκοκονδύλη ἀρ. 30 Σταθμὸς Λαυρίου.*
» *Κυδαθηναίων 17 ἔναντι Σωτῆρος Πλάκα.*
» *Ἑρμοῦ Μοναστηράκι ἀρ. 36.*
» *Πειραιῶς (11 ;).*
» *Πλατεῖα Ἐξαρχείων Δημ. Μητσόπουλος*
» *Πατησίων Ἅγιον Λουκᾶν.*

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

4 δραχμαὶ *ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις*
1 δραχ *ἕκαστον γραμμάτ. ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.*

ΔΡΑΧ. **900,000** ΚΕΡΔΗ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα κέρδη	ἐξ	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐξ	25.000	ἐξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη . .	ἐκ	10.000	ἐκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη . .	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη . .	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη . .	ἐξ	100	ἐξ	164,400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη . .	ἐκ	50	ἐξ	115,600	Δραχμῶν
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.				900,000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον** 300,000 **τετραδράχμων γραμματίων**, ὑπ' ἀριθ. 1— 300,000. **Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι **μονόδραχμα** γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ